

ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ

Национальний університет «Острозька академія» – наступник першого вищого навчального закладу східнослов'янських народів – Острозької слов'янсько-грецької академії. Заснував академію у 1576 році князь Василь-Костянтин Острозький. Велику суму коштів на розбудову академії надав його повномісний – князь Галицький Острозький. В основу діяльності Острозької академії було покладено традиції для середньовічної Європи, саме цією метою надали для українського шкільництва, зазначили семи великих наук: грамматики, риторики, ди-

Вересень,
2011 року,

№ 1
(1)

анонс

Протягом усього життя людина здобуває нові знання, а з ними поступово приходять і досвід, і мудрість. Бажання вчитись переслідує нас із першого нашого кроку до останнього подиху. Про студентів студентського і не студентського віку читайте на стор. 2

анонс

Все про нову навчальну дисципліну для першокурсників, нові міжнародні обмінні програми та проекти, оновлений склад студентського самоврядування, студентське телебачення і ще багато цікавої інформації...

Стор. 4 ⇨

анонс

Пам'ятаєте як з дитинства нам повторювали батьки, борючись з чорнильними плямами та нерівностями почерку, що зошит – це обличчя учня? Виявляється, що краса почерку – не завжди є показником розуму, охайності та добропорядності...

Стор. 7 ⇨

Розпочався новий навчальний рік, що, як і всі попередні, тривіально принесе із собою щось нове, синє та позичене... Щодо нового, то опитування за вересень я вирішила присвятити усім тим, для кого навчання у вищому навчальному закладі ще попереду, тим, для кого воно вже позаду, та власне тим, хто знаходиться на його екваторі. А відтак – усім студентам Острозької академії денної та заочної, контрактної та державної форми навчання...

Природно, що усі ми різні, як і наші думки та уподобання. Однак дещо нас незримо поєднує. І це не стільки сам факт навчання в одному виші, яким ми прийшли до рішення вступити до Острозької академії. При виборі вищого навчального закладу кожен із нас керувався різними критеріями... Зрештою, не менш різноманітними були й причини вибору найліпшої альтернативи... Як не крути, та для нас, студентів Острозької академії, всі дороги ведуть до альма-матер. А ось щодо дорожніх знаків, які регулювали наш життєвий рух у період активізації профорієнтаційних робіт ВНЗ України та привели нас до альма-матер, то ми їх з'ясуємо, традиційно поставивши нетривіальне питання опитування:

ЧОМУ ВИ НАВЧАЄТЕСЯ САМЕ В ОСТРОЗЬКІЙ АКАДЕМІЇ?

– Бо це класно! Острозька академія – один із небагатьох університетів, де немає корупції. А я як політолог цим особливо цікавлюся. Одним словом, тому що академія – найкращий вищий навчальний заклад! Користуючись нагодою, хочу побажати нашому університету процвітання й надалі, а нашому дорогому ректорові Ігорю Демидовичу – многая літа!

Марія КУШНІРУК,
факультет політико-інформаційного менеджменту

– Особисто я обрала Острозьку академію через те, що побачила на досвіді своїх попередників – для того, аби стати освіченим і кваліфікованим спеціалістом, а також розвиватися як особистість, Острозька академія – найкращий варіант. Вдячна моєму університетові за те, що в його стінах я знайшла надійних друзів.

Ольга БОРИСОВА,
економічний факультет

– Острозька академія – моя мрія! Це не лише елітний та перспективний для студентів, викладачів та молодих науковців навчальний заклад, а й колиська ґрунтового та якісного надання освітніх послуг.

Дмитро КОПІЙЧУК,
факультет міжнародних відносин

– По-перше, тому що завдяки до вступу в Острозьку академію я чула про неї багато гарних відгуків. По-друге, тому що це виш, який, попри різноманітні труднощі, зберігає європейські традиції. По-третє, тому що, йдучи подвір'ям академії, відчуваєш за своєю спиною величезний пласт історії Острога та Острозької академії як першого в Україні та в Східній Європі вищого навчального закладу. І, що не менш важливо, відчуваєш відповідальність за збереження та продовження славних традицій ВНЗ XVI століття.

Марія СЕРГІЙКО,
факультет романо-германських мов

– Ніколи не планував вступати до академії, маючи реальну можливість вчитися в престижному київському виші. Попри це, Острозьку академію обрав через цікаву спеціальність «Міжнародні відносини», через високі моральні цінності нашого університету, через велику кількість розумних викладачів, які мають досвід навчання і роботи закордоном, а тому знають, про що краще розповісти студентам. Через розумних побратимів по студентській лаві, що цікаві як особистості й поза межами навчання в університеті. Через наявність здорової конкуренції в освітньому процесі, адже рейтингова система – чудовий стимул для студентів.

Віталій ЯРМОЛЕНКО,
факультет міжнародних відносин

Підготувала Анна КОЗАЧЕНКО

ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ ЗАПРОПОНУВАЛА ВІДЗНАЧИТИ 1160-РІЧЧЯ ЗАСНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Студенти Національного університету «Острозька академія» виступили з ініціативою відзначити у 2012-му році на загальнодержавному рівні 1160-річчя заснування української державності.

Крім того, що студентів День знань прослухали цікаву і змістовну лекцію відомого українського науковця, директора Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка Миколи Жулинського, вони виявили свою національну свідомість та патріотизм – звернулися до української громадськості з проханням відзначити на загальнодержавному рівні у 2012-му році 1160-річчя заснування української державності.

«Довготривалий час української бездержавності призвів до амнезії історичної пам'яті населення нашої країни. Свого часу перший Президент Української Народної Республіки Михайло Грушевський довів, що Давня Русь була Українською державою, а термін Русь – політичний та етнічний ідентифікатор для українців епохи Середньовіччя. Не даремно цей великий вчений і політик назвав свою фундаментальну працю «Історією України-Руси»... Законірно, виникає питання, з якого часу існувала Давньоруська держава? На це дає чітку відповідь «Повість временних літ». Під 852 р. від Різдва Христового (або під 6360 р. від сотворіння світу) літопис фіксує, що саме тоді земля наша почала іменуватися Руською, і цього року Русь, тобто державне й воєнно-політичне об'єднання, центром якого була Київщина (бо ж Київ – матір городів руських), здійснила похід на столицю Візантії. Саме відтоді почали вестися літописні записи по роках й, відповідно, при княжому дворі в Києві фіксувалися події нашої давньої історії. Отже, 852 р. маємо всі підстави вважати роком Української державності», – йдеться у листі, опублікованому на офіційному сайті Національного університету «Острозька академія».

Ініціатори вважають, що цю дату необхідно якомога ширше відзначити, залучивши не лише державні, а й громадські структури. Оскільки у 2012 році відбуватиметься чемпіонат з футболу, і нашу країну відвідають численні гості з країн Європи, то це дасть можливість черговий раз нагадати про те, що Українська держава, як і більшість держав Західної та Центральної Європи, творилася в час раннього середньовіччя і є складовою частиною великого Європейського Дому.

Олексій КОСТЮЧЕНКО

ВЧИТИСЯ НІКОЛИ НЕ ПІЗНО!

Протягом усього життя людина здобуває нові знання, а з ними поступово приходять і досвід, і мудрість. Бажання вчитись переслідує нас із першого нашого кроку до останнього подиху. Так, у початкових класах ми не перестаємо втомлювати батьків, здавалося б, простими питаннями: «А чому птахи літають? Чому треба ходити до школи? Чому не можна багато їсти морозива...?». Такий собі найбільш виражений вік «чомучки». Пізніше нас цікавлять більш глобальні проблеми – про світ, історію, війни, стосунки між людьми та інше. Тут відповіді уже намагаються давати вчителі у школі.

В університеті у нас з'являються нові зацікавлення, ми формуємо власний світогляд і, відповідно, ставимо все нові запитання викладачам, друзям та колегам. Природно, що саме у процесі навчання людина знаходить найбільше відповідей, прагне сформувати життєву позицію, самоствердиться, тому й не перестає вчитись. Яскравим прикладом цього є чоловік, який став випускником коледжу у 99 років. До закінчення вишу Лео Пласс йшов майже вісімдесят років, але нарешті зробив це у 99. Чоловік хотів стати вчителем, але покинув коледж у 1932-му під час Великої депресії, аби заробити грошей. Сьогодні він, як і більшість випускників, знаходиться у пошуку роботи за фахом. Але, як зазначає сам Лео, у часи його молодості знайти роботу було набагато легше.

Найстаріша студентка України Галина Чернова сьогодні навчається на четвертому

Український наймолодший студент Богдан Барась до школи пішов у 4 роки, а в 14 років за результатами незалежного оцінювання вступив аж до чотирьох ВНЗ України.

курсі денного відділення економічного факультету Кримського інституту економіки та господарського права. За її словами, на факультет фінансів пенсіонерка вступила, оскільки захоплена біржовими операціями і наразі заробляє непогані гроші на ставках. Хоча все своє життя жінка працювала вчителькою музики.

Коли говоримо про вік, то неможливо не згадати наймолодшого у світі студента. Таким став Гораціо Гарсія Лозана, якого нещодавно було зараховано в університет штату Ідалго у Мексиці. Університетські викладачі пророкують новачку блискуче майбутнє, оскільки уже зараз цей 11-річний хлопчина, що вивчає палеонтологію, виступає з доповідями на наукових конференціях. Цікавий той факт, що у чотири роки хлопчик читав комікси про динозаврів, а у дев'ять вільно використовував у розмові складні палеонтологічні терміни.

Український наймолодший студент Богдан Барась до школи пішов у 4 роки, а в 14 років за результатами незалежного оцінювання вступив аж до чотирьох ВНЗ України.

Студенти нашої Альма-матер теж не перестають дивувати. Для прикладу, на перший курс спеціальності «Політологія» цього року вступив студент віком 33 роки. Віталій Ковалюк до Острозької академії здобувати першу в житті вищу освіту приїхав із далекого Херсону. За його словами, бажання вчитись присутнє було давно, але така можливість випала лише зараз. Спеціальність політолога Віталій обрав, оскільки завжди цікавився процесами у державі, а в майбутньому із допомогою отриманих знань хоче змінити світ. Цікаво, що у цій же групі політологів навчається ще один студент, якому ледве виповнилося 16.

Стає очевидним, що бажання людини здобувати знання не припиняється з віком. У світі збільшується кількість так званих «відкритих університетів», де навчаються переважно пенсіонери. Там літні люди мають змогу не лише поспілкуватись між собою, але й познайомитись із новими інформаційними технологіями, вивчити ще одну мову або ж дізнатись більше про здоровий спосіб життя. Люди прагнуть розвиватись, тому не обмежуються здобутим досвідом. Багато хто саме таким чином реалізує власні давні мрії.

Як бачите, навчання – процес усього життя, який абсолютно не залежить від віку. Люди, які вступають до університетів у пенсійному віці, роблять це тому, що раніше можливості не було. А у нас зараз можливість є, тому давайте активно нею користуватися і вже завтра ми подякуємо собі за наполегливість, активність та правильний вибір сьогодні!

Леся БЕНДЮК

МОРАЛЬНИЙ КОДЕКС ІНТЕЛІГЕНТА

«У людині повинно бути все прекрасним: і обличчя, і одяг, і душа, і думки», – писав Антон Павлович Чехов. Цей вислів увійшов до золотого фонду світової мудрості і не втрачає свою актуальність ні в часі, ні в просторі.

Ольга Базалія, представниця української діаспори в США, уже довгий час живе закордоном, але не втратила відчуття своєї належності до України, до цього народу та його інтелектуальної еліти. Поради, які вона дає студентам Острозької академії, на перший погляд можуть здатися простими, але вдумайтесь, проаналізуйте та дайте відповідь самі собі, наскільки ви слідуєте цим неписаним правилам життя?

- Не зрадь своїй ідеї.
- Дотримуйся порядності, чесності і справедливості.
- Не дозволяй ніколи і нікому ображати Твою національну гідність.
- Не втрачай зв'язок із вічним рухом життя ні на мить.
- Виховуй в собі загальнолюдську моральність.
- Чесність помислів і дій повинна залишатись кришталеву чистою перед випробуваннями життя. Не дай їй загинути навіть перед страхом смерті.
- Не ввірай ворогам зміст свого життя, збережи його недоторканим, справедливим.

- Плекай надію на правду і щирість повсякчасно.
- Образи сприймай гідно, мовчки.
- Не панікуй, коли «риють могилу для Твоєї душі».
- Залізна воля, витримка, нескорений дух – вірні друзі совісті в тяжкі роки випробувань. Пам'ятай про це.
- Полюбиш – люби безмірно, возвишено, чисто і чесно.
- Не користуйся обманом для досягнення цілі.
- Не можеш говорити правду – мовчи, мовчи, мовчи.
- Збагачай себе знаннями постійно, до останнього подиху.
- Р. С. Пам'ятай, що інтелігенція – сіль землі та мозок нації. Хвиля неучтва і заздрощів може змити усю сіль нещадно.

**Член Національної Спілки письменників України
Ольга БАЗАЛІЯ
10 серпня, 2007 року
Genoa city
USA**

ДО РЕЧІ

ПШОВ ЗВОРОТНІЙ ВІДЛІК

UEFA
EURO2012
POLAND-UKRAINE

«EURO-2012» – подія, яка і в голові і на язику кожного, а головне – значної частини молоді! Студенти із всіх університетів змагаються за право бути волонтером під час проведення європейської першості. Насправді, це досить відповідально і гідне похвали. У той час, коли весь Київ охопили плакати, бюлетені та вівіски про набір волонтерів до «EURO-2012», нам стало цікаво, чи зможуть стати волонтером усі охочі?

«EURO-2012» – це можливість студенту проявити себе, допомогти в організації, а головне – презентувати свою державу на світовій арені.

Як виявилось, кількість місць обмежена, але кращі цілком виправдано зможуть стати частиною українсько-польської футбольної історії, адже гасло чемпіонату – «Creating History Together», що означає – «Будуймо історію разом».

Нам вдалося поспілкуватися із студенткою 2 курсу факультету романо-германських мов Тетяною Михалюк, яка подала заявку на сайті UEFA і вже була на співбесіді в Києві. Що ж – дізнаємось, як це було!

– Привіт, Таню! Розкажи, будь ласка, як ти дізналася про набір волонтерів для «EURO-2012» і що саме тебе зацікавило в цій роботі?

– «EURO-2012» – це можливість студенту проявити себе, допомогти в організації, а головне – презентувати свою державу на світовій арені. Молодь України розуміє,

що слід показати всі наші здобутки за роки незалежності. Про набір волонтерів я дізналася із оголошень на різних сайтах та листівок-агіток.

– У чому полягала суть заявки, яку ти заповнила?

– Це список питань англійською мовою. Слід було вказати заклад, де ти навчаєшся, вік, мотивацію і якості, якими володієш.

– Як тебе зустрів Київ і як проходила співбесіда?

– Київ зустрів мене чудово! Безліч емоцій, які важко передати словами. Співбесіду проводили в офісі оргкомітету чемпіонату. Нам були створені всі умови для того, щоб ми почувалися спокійно та максимально комфортно. Завдяки Острозькій академії, я була впевнена у своїй конкурентоздатності, вірила у свої сили та знання! Після співбесіди кожен кандидат отримав подаруночок – записник з нагадуванням, що ми – невід'ємна частинка історії.

– Як ти вважаєш, на які особистісні якості комісія звертала найбільшу увагу?

– Активність і ще раз активність. Острозька академія пропагує активний спосіб життя і залучає студентів брати участь у волонтерстві. Багато наших спудеїв цікавиться «EURO-2012» і хоче взяти у ньому участь і я впевнена, що в них все буде добре.

– Які факультети вашого університету вже беруть участь в «EURO-2012»?

– Студенти факультету романо-германських мов та міжнародних відносин –

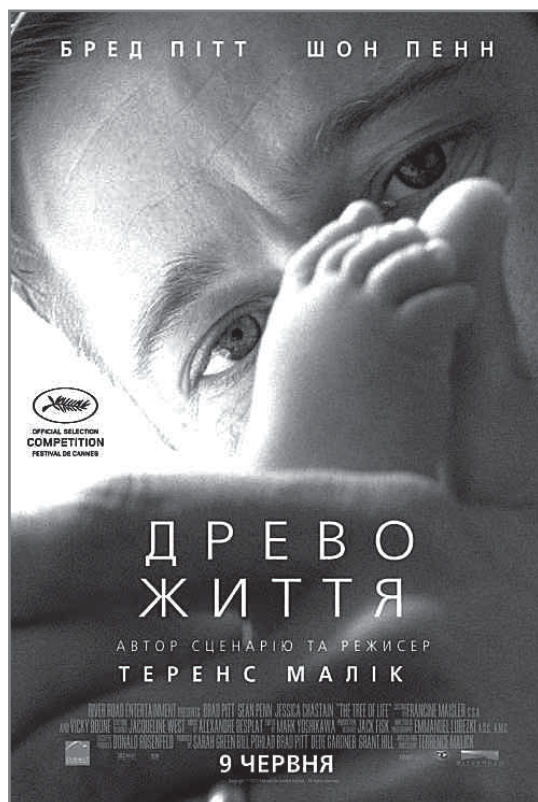
найбільш активні, бо і співбесіда, і заявка англійською мовою, тому потрібно вільно нею володіти. Також я знаю, що правничий та економічний факультети проявляють ініціативу. Насправді, участь може взяти кожен, адже це практика спілкування з іноземцями, здатність вирішувати проблеми, а обмежень щодо вашої освіти немає. У кінці роботи волонтери отримають сертифікати і стануть повноправним членами асоціації волонтерів.

Що ж, спудеї Національного університету «Острозька академія», не залишайтеся осторонь таких подій!!! Ваша креативність і активне життя – якості, яким не можна навчитися, їх просто потрібно мати, користуватися ними та розвивати. Будуймо історію разом!

Відділ зв'язків з громадськістю

КІНОМАН

ДЕРЕВО ЖИТТЯ

Жанр: драма, фентезі
Режисер: Терренс Малік
В ролях: Бред Пітт, Шон Пенн, Джессіка Честейн, Фіона Шоу, Джоанна Гоуінг
Країна: США
Рік: 2011
Бюджет: 32 млн. дол. США
Слоган: «Our picture is a cosmic epic, a hymn to life»

«Наш фільм — космічна епопея, гімн до життя», — так називають творці свій фільм. Описуючи життєвий шлях маленького хлопчика Джека, хід головної думки часто переплітається з філософськими темами сенсу життя, — призначення людини і її місце у Всесвіті. Джек починає дорослішати і стикається з проблемою нерозуміння світу навколо. Проблема для нього постають навіть його батьки, які є повними протилежностями. Мама хотіла виховати в синові доброти

і любов, а батько вчить його бути жорсткішим до світу, робити ставку лише на себе. 11-річний хлопчик починає заплутуватися і не може вирішити, що є правильним, а що — ні. Його життя перетворюється на лабіринт. Вражають контрастні сцени природи і космосу, які показують єдність головних героїв з природою. Безумовно, цей насичений фільм є надзвичайно складним для перегляду.

Важливо звернути увагу на чудову гру акторів, адже так передати сенс фільму та почуття героїв, не маючи, по суті, повноцінних сцен спілкування, може не кожен. Та й слів у стрічці майже немає. Ця картина не для тих, хто хоче порелаксувати перед екраном або паралельно робити щось інше. Щоб не ввійти до числа людей, які називають фільм нецікавим і заплутаним, варто стежити за кожним моментом і кожним кадром. Потрібно відірватися від буденних речей, канонів і бути готовим до просто «страшного» аб-

страктного мислення. Фільм спонукає до роздумів над собою, надихає поглянути на себе збоку і, можливо, щось змінити в собі.

Кінострічка знімалась упродовж 5 років, хоча Терренс Малік заявив про ідею створення цього фільму під назвою «Q» ще в 1978 році. Потративши близько 750 км стрічки, режисеру ледве вдалося втиснути все в 2-годинний фільм. Існує ідея випустити нову 6-годинну версію фільму.

На Канському кінофестивалі 2011 року фільм отримав «Золоту пальмову гілку». Ця стрічка надзвичайно неординарна і має величезну кількість позитивних і негативних відгуків =). Терренс Малік, відомий своїми психологічними фільмами, створив прекрасну картину, сповнену духовно-психологічних роздумів.

Сергій ЄВТУШОК

«Працювати для покращення життя студентства та формування іміджу академії»

– кредо голови Братства студентів Віктора Артеменка

ВСЕ ПРО НОВУ НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ ДЛЯ ПЕРШОКУРСНИКІВ, НОВІ МІЖНАРОДНІ ОБМІННІ ПРОГРАМИ ТА ПРОЕКТИ, ОНОВЛЕНИЙ СКЛАД СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ, СТУДЕНТСЬКЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ І ЩЕ БАГАТО ЦІКАВОЇ ІНФОРМАЦІЇ З УСТ ОЧІЛЬНИКА БРАТСТВА СПУДЕІВ

Братство студентів з часу свого заснування вважалося тим органом, який формує настрої у студентському середовищі. Відтак, така студентська установа повинна бути місцем концентрації найкращих і найсвідоміших студентів, що своїми діями подаватимуть приклад для наслідування. Втім, ефективність функціонування будь-якої інституції великою мірою залежить від її керівника. Саме тому на початку шалено динамічного та насиченого навчального року перед Євро-2012 «Острозька Академія» зустрілася з Віктором Артеменком, аби детальніше дізнатися про програму діяльності студентського органу та факти, які ще не стали відомими за межами колегіальних обговорень Братства.

– Вітю, відомо, що після твоєї перемоги на виборах голови Братства студентів відбулися зміни у структурі Братства, зокрема з'явилися нові підрозділи, які очолюють вже нові люди. Скажи, будь ласка, з чим це пов'язано і яким чином це впливатиме на ефективність функціонування студентського самоврядування?

– Зміни у структурі безпосередньо зумовлені моїм персональним планом розвитку різних сфер Братства і з метою покращення життя студентства. Добір кандидатів на всі посади проходив згідно функціональних якостей людини. Приміром, теперішні працівники відділу спорту чи туризму мали напрацювання у своїй сфері у

рамках групи чи факультету, значний досвід в організації різнопланових заходів. БС лише надає їм можливість проводити це все на загальноуніверситетському рівні. Варто розумно підходити до розподілу обов'язків, тому я покладаю велику надію на своїх обох заступників. Заступник з питань проектного менеджменту та піару Юлія Бурдюк відповідатиме за стратегічний розвиток Братства і створення його позитивного іміджу, а Ігор Савчук займатиметься організаційними питаннями, контролюватиме діяльність Братства, слідуватиме за реалізацією проектів, вестиме документацію. В його обов'язки також входить контроль відвідування колегіальних зборів, адже відтепер за три пропуски щотижневих колегій Братства без вагомої причини особа автоматично втрачає свою посаду, а натомість – затверджують іншу кандидатуру. Ця адміністративна реформа передбачає чіткий розподіл повноважень. Зараз ми впроваджуємо новий механізм співпраці між підрозділами Братства студентів та управлінськими органами академії, бо від цієї взаємодії багато що залежить. Передусім, це якість та оперативність виконання поставлених завдань. Створено кілька нових підрозділів. У студентів завжди є безліч ідей щодо реалізації певних проектів та проведення заходів. Якщо раніше в перелік завдань наших підрозділів ці ідеї аж ніяк «не вписувалися», то сьогодні новостворені підрозділи беруть на себе зобов'язання почути і розглянути будь-які студентські ініціативи. Новоспечені екологічний та підрозділ духовно-патріотичного виховання вже цілком сформовані і приступили до роботи.

– За якими критеріями обирали нових керівників підрозділів Братства? Чи працювали ці люди попередньо у Братстві?

– Наталя Шершньова, Віталій Щепанський та Ігор Савчук, будучи у минулому складі, обіймали певні посади. Решта – нові люди. Теперішні очільники підрозділів попередньо проходили співбесіду зі мною, на якій вони представляли свої бачення покращення іміджу академії. 6 червня на засіданні колегій Братства студентів ми розглянули плани роботи секторів на прийдешній рік. Цього разу ми дуже скрупульозно підійшли до планування. І це є нашим черговим нововведенням у стратегії цілісного розвитку Братства.

– Які вектори діяльності Братство вважає найважливішими у 2011-2012 навчальному році?

– Пріоритетні напрямки діяльності Братства студентів – академічні та студентські проекти і зовнішня політика університету. Про мобільність студентів багато говориться в Європі, а віднедавна й в Україні. Острозька академія не буде чекати на «надання» такої мобільності з боку Міністерства освіти і науки, молоді та спорту. БС бере на себе зобов'язання власноруч налагоджувати міжнародні зв'язки. Побувавши на кількох європейських студентських конференціях, можна говорити про вже певні напрацювання у цьому напрямку. У жовтні кілька наших студентів, які добре обізнані в структурі студентського самоврядування, комунікабельні і володіють іноземними мовами, поїдуть закордон набувати європейських навчальних практик та знайомитися там з механізмами функціонування студентських самоврядних органів. На основі досвіду проведення цього пілотажного обміну ми розроблятиме концептуальну платформу обмінних програм. В свою чергу в грудні цього року до академії приїдуть групи угорських і естонських студентів. У вересні я зустрічався з представником Спілки української та польської молоді. Зараз це молодіжне об'єднання просуває проект «Україна й Польща без кордонів», збирає підписи на подання петиції для спрощення візового режиму між Україною та Польщею. Ми всіляко їм допомагаємо,

адже серед числа студентів Острозької академії є й такі, що навчаються в Польщі. Ми зацікавлені у налагодженні співпраці з цією країною задля проведення спільних наукових конференцій та обмінних програм.

– Що представляють із себе студентські проекти?

– Наші студенти часто генерують цікаві ідеї, що заслуговують бути почутими на регіональному та на всеукраїнському рівні, або й достойні перемагати на конкурсах проектних ідей. Тому БС надає підтримку юним «деміургам» у їхніх починаннях. Нещодавно студенти та викладачі Інституту права ім. І. Малиновського

подали проект «Правозахисного інформаційно-аналітичного центру» у Фонд «Відродження». У свою чергу цей проект дозволить створити місця для волонтерства студентам економічного, правового факультетів, психологам та робочі місця співробітникам Інституту соціологічних досліджень. Тож, чекаємо на відповідь Фонду «Відродження», який також цікавий ще й безліччю інших проектів. БС проводить пошукову роботу й по інших фундаціях, адже я бачу в нашій академічній молоді необхідний потенціал писати й реалізовувати проекти. В БС є 10 людей, які пройшли навчання у різних школах з написання проектів. Вони можуть консультувати студентів щодо складання кошторисів та допомагатимуть надавати цікаві ідеї до кожної із форм проекту.

– Зовсім нещодавно ти повернувся з 22-ої Конвенції європейського студентського союзу. Які питання там розглядали? З якими результатами повернулися представники Острозької академії з Польщі до альма-матер?

– Обговорювали здебільшого питання студіюючої молоді Східного партнерства Європейського Союзу. Мипідписали Бонльонську декларацію, однак в повній мірі вона не виконується.

ДУМКА...

БУТИ КРАЩЕ?

Людина завжди намагалась утвердитися в суспільстві. З роками, століттями, епохами, люди вчили вести себе по-іншому, не однотипно. Відповідно, змінювались стереотипи і змінювався їх вплив на людину.

Сьогодні часто можна почути у недалеких мріях перехожих, бажання бути найкращим. Але чи потрібне оте «за всіх»? Чому не стати просто кращим? Для самого себе?

Молодь – амбіційна ланка суспільства, яка прагне бути усюди, де цікаво, і робити те, що робить більшість. А чи вистачало у цієї «ланки» часу для роздумів над тим, що справді варто робити? Коко Шанель казала, що мода проходить, а стиль – залишається. Я ж змінила цей вислів на дещо інакший: «Мода проходить, а людина залишається». Сліпо слідувати тому, що любить загал, або тому, що престижно – все одно, що віддати своє життя у руки іншої людини, іншого стереотипу. Куди прекрасніше знати, чого саме ти хочеш досягти і як це можна зробити. Життя справді дуже коротке для того, щоб присвятити його сліпому наслідуванню чужих ідеалів.

Якщо одного разу на фізкультурі вам дорікнули у незграбності чи нездатності бути спортсменом, то не варто ламати себе, йдучи у вчителі фізкультури чи у великий спорт, якщо ви жити не можете без дослідів і таблиці Менделєєва. Не дано людині бути у всьому першою, дарма що ми розуміємо це тоді, коли падаємо з уявного захмарного п'єдесталу на землю.

Чесно запитайте себе, чи варто у фразі «Бути краще» дописувати сумнівне «...за всіх» і створювати собі невиласний міраж ідеалів? Може, розпочати варто з того, щоб сьогодні стати кращим, ніж учора?

Ольга ГУРТОВЕНКО,
студентка спеціальності «Журналістика»

Пріоритетні напрямки діяльності Братства студентів – академічні та студентські проекти і зовнішня політика університету

✈ МАНДРУЄМО УКРАЇНОЮ РАЗОМ

ПАКУЄМО ВАЛІЗИ ... У ЄВРОПУ

Ви вже давно виготовили собі закордонний паспорт, але він тривалий час припадає пилом на полиці або лежить без діла у найвіддаленішому закутку шухляди. Чи ж не настав час використати його за призначенням? Студентські роки – це саме той період у житті, коли ще є нестримна жага до пізнання світу і ви сповнені сил її втлумачувати.

Вакації в Європі під час студентських років можуть здаватися нездійсненними мріями, бо ж побуває стереотип, що на одну стипендію авіаквиток, приміром, до Парижу, не купиш, але «Острозька Академія» зараз цей стереотип зруйнує – саме для вас і саме сьогодні ми поцікавилися у людей із досвідом лоукост-подорожей, як організувати свій відпочинок закордоном цікаво, захоплююче та, що не менш важливо, фінансово доступно. Отож, читайте, занотуйте та пакуйте валізи!

Розпочнімо з найголовнішого – візи. Якщо у вас вона вже є, тоді все простіше. Хоча, зважаючи на українську бюрократію, процедура виготовлення документа може затягнутися надовго. Наступним, проте не менш важливим кроком є купівля квитків. Варто лише зайти на сайт з назвою Low Cost Airlines і придбати квитки. Таких послань є декілька: з України літають, замовляючи квитки через www.wizzair.com, з Європи – www.easyjet.com або, наприклад, значно дешевший британський сайт – www.guair.com. Однак польоти за низькими цінами не завжди надійні. Трапляється, що рейси в аеропортах можуть відкласти, а то й зовсім відмінити. Варто зважати також, що «лоукости» (оскільки вони, власне, і є лоукости!) літають, зазвичай, в малі аеропорти, що розташовані далеко від міста. Отож, доцільно врахувати кошти на те, щоб дістатися до міста. Багато аспектів апелює до їх «небезпечності», позаяк ціни бувають часто нижчими, аніж на потяг. Але! ось низка аргументів, чому вони дешеві:

1) замовлення квитків лише за допомогою мережі інтернет зумовлює відсутність необхідності утримувати дороги офіси в містах;

2) використання віддалених аеропортів, де менше треба платити за оренду місця.

Окрім того, суть «лоукостів» полягає в тому, що дешеві квитки замовити можна за 1-2 години перед відльотом. Звісно, є обмеження і чіткий регламент щодо багажу. Варто розуміти: за день до відправлення літака вартість квитків «лоукостів» еквівалентна вартості, яку виставляють звичайні авіакомпанії. Місця в літаку «вільні», тобто тут спрацьовує «принцип маршрутного таксі»: хто перший зайшов, той і обрав краще місце. Тим не менше, для студентських подорожей з одним рюкзаком місця цілком достатньо. До речі, харчування в літаках відсутнє. Безперечно, воно є, але за ваші гроші (цей принцип розповсюджується й на напої), та ще й немалі. Хочеш їсти – плати. Але 2 години польоту можна й потерпіти!) Щодо потягів, то майже в кожній європейській країні залізниця має свої сайти з можливістю online-бронювання. Тут головне слідувати закономірності: «Хто рано встає, ...», адже якщо купувати квитки раніше, то й виходить набагато дешевше.

Болюче питання – житло! Але не все так страшно, як видається на перший погляд. Є безліч сайтів з різноманітними пропозиціями хостелів на будь-який студентський скромний смак). Наприклад, місце в кімнаті в Римі можна орендувати на ночівлю за 12-15 €, а у Празі – всього за 4. Інший бік медалі: доведеться ділити кімнату з 5-10 іноземцями. Втім, у цьому є свій позитив, позаяк

це знайомства, обмін досвідом, зрештою, практика англійської мови.) Один із найпопулярніших сайтів хостелів – www.hostelworld.com. Там легко обрати країну/місто, найприйнятніший за умовами та ціною хостел і оплатити карткою. NB! – краще мати іменну карту (а la visa electron) з можливістю online-платежів. Безумовно, є й альтернатива. Можна зареєструватися на сайтах типу www.coachsurfing.com або www.hospitalityclub.org і взагалі не платити за житло. Специфіка цього механізму проста: люди їдуть один до одного в гості. Щоправда, аби мати добрий рейтинг свого профайлу на сайті, і відповідно, аби тебе «приймали», потрібно попередньо самому дати прихисток для 5-10 іноземців. Після цього вони мають написати позитивний відгук на твоєму профайлі. Потім, наприклад, сеньйора з Риму з більшим задоволенням прийме вас, аніж бозна-кого без рейтингу. До слова, у хостелах зазвичай є кухні, де можна самому готувати. Ця практика суттєво економить кошти, але не час. Зрештою, це ще одна слушна нагода завести цікаві знайомства. Іноді вам доведеться переночувати і в аеропорту, але це теж непогано, бо приносить ті ж нові знайомства та незабутні враження. Посилання на сайт www.sleepinginairports.net допоможе вам отримати докладнішу інформацію про те, в яких аеропортах краще чи гірше ночувати, які працюють цілодобово і т.д. Такий тип подорожування передбачає наявність у пілігрима спальника з собою. Так-сяк, розмістившись на 3-4 крилах, можна добре виспатись. Щодо харчування, то якщо вже дуже економити – «McDonalds' – forever!» У Чехії та Польщі є пристойні їдальні. Іншими словами, це кафе з нижчими цінами, аніж в ресторанах. Зрештою, якщо ви вже втрапили в Мілан, то неодмінно скуштуйте вино з піцою.)

Якщо ж візи у вас немає, тоді варто обрати найбільш лояльне для іноземців посольство (наприклад, польське або якийсь з прибалтійських). Далі схема та сама: купити квитки → забронювати костел → попросити в бухгалтерії випуску про доходи (у випадку студентів – про стипендію), такі самі «папірці» стосовно батьків (аби посольство не засумнівалось у намірах візиту до їхньої країни) і йти по візу.

Найкраще поїхати закордон на якусь організовану університетом акцію, а краще на 2-3. По-перше, процедура отримання візи значно спроститься, а по-друге, це дешевше. Коли вже у вас в паспорті буде кілька одноразових «шенгенок», тоді й можна просити мультівізу, себто багаторазову.

Декілька порад щодо вибору маршрутів. Найдорожчі країни – Норвегія, Швеція, Данія, Велика Британія, Франція і т.д. Найпростіше дістатися з Києва до Німеччини. Прибалтика – чудова, долетіти туди тяжко. Польща – відносно дешева. Незважаючи на те, що Угорщина, Чехія, Іспанія, Італія дорогі, але не такі як, наприклад, Франція.

Наявність міжнародного студентського квитка ISIC дозволяє користуватися знижками в музеях, галереях... Є навіть певні пільги на транспорт, але це не надто поширено. На сьогодні виготовлення ISICа може обійтися близько 80 грн.

З переліку всіх відвіданих країн Європи ми пропонуємо вам побувати у більш віддалених – Іспанії, Німеччині, Чехії, Італії... Звісно, думка суб'єктивна, проте перевірена)

Тож, любі студей, не вагайтеся, читайте наші поради, відкладайте стипендії і гайда найближчими канікулами в Європу!!!

Ліна ТИМОЩУК

ENERGIZER

УКРАЇНА МОЄЇ МРІЇ

Привіт усім! У час, коли дзвінкий гомін щасливого літа лишився вже за обрієм і лише яскраві фото нагадують шалені будні, рубрика «Енерджайзер» пропонує Вам ще трохи помріяти)) Адже світ створюють мрійники...

Все, що існує довкола, колись було чиею мрією. Україна, двадцять річницю незалежності якої ми відсвяткували цього року, теж була мрією мільйонів людей упродовж століть. У 1991 році ця мрія здійснилася. Однак, як виявилось, тоді мало хто уявляв, що робити далі, якою будувати незалежну Україну, яке майбутнє створювати. Справжніх мрійників стало мало, а суспільство охопила боротьба за матеріальні цінності. Водночас сучасний світ дуже швидко змінюється. Чи буде в ньому Україна лідером, чи лише сировинним додатком сильніших країн – все це залежить від того, які мрії та які ідеї ми сьогодні покладемо в основу нашого спільного майбутнього.

З нагоди двадцятої річниці державної незалежності України Європейська Асоціація Українців (Брюссель) та Центр розвитку суспільства (Київ) оголошують конкурс

письмових творчих робіт «Україна моєї мрії».

Організатори конкурсу запрошують помріяти, якою кожен з нас хоче бачити Україну у III тисячолітті? В якому суспільстві кожен з нас хоче жити, яку державу будувати? На яких цінностях, засадах, ідеях має створюватися майбутнє України? Що необхідно зробити, щоб омріяна Україна стала реальністю?

За умовами конкурсу взяти участь у ньому може кожен мешканець України віком від 14 років. Для цього необхідно надіслати свою письмову творчу роботу на тему «Україна моєї мрії» на адресу оргкомітету Конкурсу.

Вимоги до написання творчих робіт:

Письмова творча робота «Україна моєї мрії» має бути написана українською мовою, обсягом від 3 до 5 аркушів. Роботи приймаються в електронному вигляді на електронну адресу оргкомітету konkurs-ua@ukr.net або в друкованому вигляді на поштову адресу оргкомітету: 01001, місто Київ-1, ЦРС, а/с «Конкурс «Україна моєї мрії». Прийом робіт завершується 14 жовтня 2011 року.

На переможців конкурсу чекають цінні призи:

- за I місце – сучасний ноутбук;
- за II місце – стильний нетбук;
- за III місце – електронна книга.

Роботи-переможці будуть опубліковані в провідних засобах масової інформації України. Найцікавіші роботи, які не стануть переможцями конкурсу, будуть відмічені заохочувальними призами та грамотами.

Якщо у вас є мрія про майбутнє України, якщо ваша мрія здатна запалити серця та вселити віру людям, неодмінно опишіть її та надішліть вашу роботу на Конкурс «Україна моєї мрії»!

Здатність суспільства мріяти визначає його можливість творити власне майбутнє. А, отже, Україна наших мрій неодмінно стане реальністю! Не лишайтесь осторонь!

З детальними умовами Конкурсу можна ознайомитися на Інтернет-сайті Європейської Асоціації Українців за адресою www.ukrassociation.eu або на Інтернет-сайті Центру розвитку суспільства за адресою www.sdc-ua.org. З усіх питань, що стосуються участі та підтримки Конкурсу «Україна моєї мрії» звертайтеся до відповідального

секретаря Конкурсу Валерія Савицького за електронною адресою: konkurs-ua@ukr.net або телефоном: +38-050-544-75-23.

Інна ВАСИЛЬЧИК

Книжкова полиця

ЩО СНИТЬСЯ
УКРАЇНСЬКИМ
ПИСЬМЕННИКАМ?

Чи задумувались ви коли-небудь над тим, звідки митці і талановиті люди черпають свої ідеї, про що вони думають, що їм сниться? Погодьтеся, найцікавіші в цьому плані – письменники, адже саме вони вміють помічати найтонкіші речі, найменші порухи навколишнього світу...

У 2009 році видавництво «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» започаткувало «Дорослу серію», у якій публікуються найкращі твори сучасної української та зарубіжної літератури. Саме в цій серії вийшла перша у світі письменницька сновидійна антологія під назвою «Сновиди. Сні українських письменників». Упоряднику книги Тарасу Малковичу вдалося зібрати під одну палітурку сні 80-ти найпомітніших сучасних українських письменників різних поколінь. Це цікавий зріз усієї сучасної літератури з акцентом на молодих і наймолодших. У снах Юрія Андруховича, Лариси Денисенко, Оксани Забужко, Євгенії Кононенко, Ліни Костенко, Сашка Лірника,

Дмитра Павличка та інших майстрів красного письменства можна відшукати ідейне і навіть сюжетне підґрунтя деяких творів. Анатолій Дімаров, наприклад, пише: «З року в рік напередодні 22 червня мені насинається та проклята війна. Наче я вибіг із лісу, де стояла наша частина. І за мною одразу ж погнався «Мессершміт». Я падаю у високу траву, ховаючись од трасуючих куль і вже не очима – потилицею виразно бачу замість «Мессершмід-та» «Юнкерс», що одразу ж переходить у піке. Од нього відривається бомба і, моторшно виючи, летить прямо на мене... Цей сон приходить до мене, мабуть, тому, що я щороку напередодні 22-го поминаю моїх однокурсників, з яких жоден, чує – жоден! – не повернувся з війни».

Цікаво, що усі свої сновидіння письменники оформили у короткі оповідання чи нариси спеціально для цієї антології. Проте серед 80-ти пунктів змісту книги значну увагу привертає... Григорій Сковорода. Тут

подається сон філософа про різні зваби людського життя, записаний 24 листопада 1768 року приятелем і біографом Сковороди Миколою Ковалинським. Нижче можна прочитати один зі снів Миколи Ковалинського про Григорія Сковороду, про який так і ніколи не дізнався мандрівний філософ. Саме цей сон став своєрідним поштовхом для Ковалинського, аби розпочати написання праці «Життя Сковороди».

Статуї острова Пасхи, захід багатьох сонць, сміх у телефонній слухавці, дзеркальна дорога – прекрасні та дещо безглузді речі, як для снів. Проте вже наступного ранку їм судилося стати предметами художнього переосмислення для творчих натур і цілком можливо, що така антологія недовзі доповниться новими снами нових письменників. Автори книги сподіваються, що їм вдалося започаткувати новий жанр літератури і зацікавити ним своїх читачів.

Юлія ЯРУЧИК

ІДЕАЛЬНИЙ
СТУДЕНТ.
ЯКИЙ ВІН?

Як зазвичай реагують ваші знайомі на задане ними ж запитання «Де навчаєшся?». Можу побитися об заклад, почувши відповідь: «В Острозькій академії», реакція не інша, аніж: «ОГ-Г-ГО!».

В такі хвилини гордо вирівнюєш спину, а на знак підтвердження відповіді, що викликала таке здивування, скромно щось відповідаєш. Типовий приклад з не менш типового життя, який яскраво демонструє – Національний університет «Острозька академія» знають, як один із найпрестижніших вишів України. Це не дивно, адже це саме наш університет був першим на території України та Східної Європи вищим навчальним закладом, а серед його випускників – відомі усім Петро Конашевич-Сагайдачний, брати Дем'ян та Северин Наливайки, Мелетій Смотрицький, Іов Борецький, Захарія Копистенський та Єлисей Плетинецький.

Досконалості нема меж, але час її досягнути – обмежений. У випадку студентів – це чотири роки для бакалаврів та п'ять для спеціалістів і магістрів. Отож, щоб не гаяти наш обмежений дорожочинний час, введемо оптимальну формулу ідеального студента. Хтозна, може, хтось врахує це на шляху до самовдосконалення?

Зважаючи на те, що думки студентів й викладачів зазвичай різняться, розглянемо це питання з обох аспектів. Таким чином, бачення образу ідеального студента полягає у таких характеристиках:

Максим ШЕВЧУК, студент IV курсу:

– Ідеальний студент – не той, що слово в слово цитує сторінки товстих книг чи конспект викладача. Це насамперед людина, що вміє думати і аналізувати. Ідеальний студент старанно готується не тільки до занять, але й бере активну участь у громадському житті. Така собі різнопланова особистість ☺.

Анна ВАКУЛЕНКО, студентка V курсу:

– Пунктуальний, ввічливий, кмітливий, наполегливий та досить допитливий. Завжди відкритий для пізнання нового, готовий до експериментів та співпраці з викладачами. Неконфліктний, але завжди готовий відстояти свою точку зору. Ось яким, як на мене, повинен бути ідеальний студент.

Валентина СЛОБОДЯН, студентка V курсу:

– Людина, яка вміє поєднувати приємне з корисним у будь-якому випадку має правильний підхід до життя. Для студентів – це вміння поряд з навчанням знаходити час для ведення активного способу життя. Ідеальний студент ніколи не згадає про студентські роки, як про згааний період свого життя.

Олена ШЕРШНЬОВА, завідувач кафедри документознавства та інформаційної діяльності:

– Для мене ідеальним є той студент, який з повагою ставиться до викладачів, дотримується тиші на заняттях, старається зрозуміти матеріал, що викладають на лекціях.

Оксана КОСТЮК, викладач кафедри міжнародної мовної комунікації:

– Ідеальний студент завжди має мотивацію. Він точно знає, які знання і для чого здобуває у ВНЗ, а у викладачів вбачає не тільки людину, яка вимагає виконання домашніх завдань та активної роботи на заняттях, а, перш за все, особу, що допомагає здобути такі необхідні для майбутнього працевлаштування та життя загальні знання.

Ось він – образ ідеального студента. Як бачимо, нічого надприродного та чарівного, але разом із тим, набір звичайних життєвих якостей може цілком реально зробити із вас кращого з кращих, найактивнішого із найактивніших, найуспішнішого із найуспішніших)

Підготувала Анна КОЗАЧЕНКО

ГРАФОЛОГІЯ ЯК РЕНТГЕН ОСОБИСТОСТІ

Пам'ятаєте, як з дитинства нам повторювали батьки, борючись з чорнильними плямами та нерівностями почерку, що зошит – це обличчя учня? Виявляється, що краса почерку – не завжди є показником розуму, охайності та добропорядності. Що більше, надто красивий і рівний почерк із «завитушками» інколи може вказувати на наявність у людини психічних розладів. Про це та інше, не менш цікаве, нам розповість фахівець з почеркознавчої експертизи, викладач кафедри правосуддя та кримінально-правових дисциплін Острозької академії Сергій Гонгало.

– Сергію Йосиповичу, чи будуть корисними знання особливостей почерку для студентів під час процесу «пізнання» викладачів?

– Думаю, що так. Але не кожному це під силу. З викладачами не все складно, у них, як правило, науковий склад розуму і почерки можуть варіювати від прописних до нечитабельних. Досліджуючи почерк, інколи можливо приблизно визначити основний вид діяльності його власника, і якщо ви підозрюєте, що це науковець, то загальна методика дослідження спрацює не завжди. Трапляються випадки, коли власниками каліграфічних почерків виявляються люди, які мають виключно середню базу, а інколи й не повну середню освіту. Разом з цим господарі нечитабельних почерків з граматичними помилками виявляються серйозними науковцями, які більше уваги надають якості висвітлення теми, а не власне процесові письма.

– Це курйоз?

– Зовсім ні, явище цілком звичне. У людей, розвиток яких закінчився на рівні середньої школи, припиняється й еволюція почерку. Саме тому людина, яка за роки навчання в школі навчилася гарно писати, так писатиме до періоду деградації почерку. На наш почерк впливає багато чинників, але є і так звані збиваючі фактори – незвичний письмовий прилад, обмежений простір, недостатнє освітлення, хвороби та ін.

– Приміром, як нежить може впливати на зміну почерку?

– Коли у людини нежить, порушується координація рухів, очі наповнюються слізьми, а відтак, людина гірше здійснює зоровий контроль над письмом. Подібні причини можуть зумовлювати вихід за межі стрічок, звивистість письма, наїждання букв одна на одну.

– Тобто погіршення почерку не є свідченням деградації?

– Звісно, що ні. У школі усіх навчають писати за типовою каліграфічною схемою. Залежно від характеру, кожному це вдається робити по-різному. Спокійні та слухняні діти зазвичай пишуть краще, ніж енергійні, яким зосередити увагу важче. Проте поганий почерк не є свідченням поганої вдачі, а швидше – вказівкою на лідерські, управлінські чи інші риси, які можна точніше встановити при детальному дослідженні наявних текстів. Тоді як красивий почерк – на риси хорошого виконавця, людини спокійної, врівноваженої, але зазвичай безініціативної.

– Сергію Йосиповичу, який почерк буде найкращим для проведення почеркознавчої експертизи?

– Найкращими для діагностики почерку є звичайні листи, записи у щоденниках. Такі види письма людина здійснює, не контролюючи процес виконання літер, а тому у них вона найкраще розкриває свою вдачу. Адже існує два види

почерку: свідомий та несвідомий. Свідомим керує людина, тому його можна навмисно змінювати. Передусім, це загальні ознаки почерку: розмір, нахил тощо. Підсвідомим почерком ми пишемо механічно, не контролюючи процес письма, який виробився у нас упродовж життя. Тобто, під яким кутом ми ставимо ручку, з якої точки починаємо та закінчуємо писати літеру.

– Маю знайому, що специфічно тримає пальцями ручку. Свідченням чого це є?

– Наочність у цьому випадку – найкращий метод діагностики, тому важливо побачити, як саме вона її тримає. У більшості випадків причиною може бути відсутність контролю за дитиною в період формування письма чи фізіологічна особливість пальців. Залежно від того, довгі чи короткі у людини пальці, або ж чи має вона хворобу суглобів верхніх кінцівок, особа по-різному може тримати ручку.

– Поговоримо про розмірі літер. А як вони діагностують суть людської особистості?

– Дуже великі заголовні (саме заголовні) літери, з одного боку, спостерігаються у людей із завищеною самооцінкою, відповідно, дуже малі – з заниженою. З іншого – невеликі прописні літери – вказівка на схильність людини до наукової праці. Тоді як

чуючих, їм важко адаптуватися в новому колективі. З іншого боку, вони є впертими. Маючи власну думку стосовно якогось питання та не визнаючи власних помилок, вони практично не приймають інших переконань. Особи з хвилястим почерком легко знаходять спільну мову з будь-якими представниками нового колективу, комфортно при цьому почуваючись. Відтак, чим хвилястіший почерк, тим гнучкіша, активніша та у деяких випадках нещира людина. Власники прямого почерку, як правило, – вперті особи чи диктатори.

– А як щодо напрямку нахилу почерку?

– Лівий нахил письма характерний для людей-опозиціонерів, дещо впертих осіб, яким важко виконувати конкретні задачі. Разом з цим власники такого почерку часто люблять перечити іншим та ускладнювати життя проблемами, які самі ж і створюють. У людей з прямим почерком немає чітких переконань або власної думки, тому вони легко піддаються впливові оточуючих. Врешті особи, письмо яких має правий нахил, стійкі до невдач, що можуть спіткати їх у житті.

– Як можна трактувати таку особливість почерку як кількість поміщених у стрічку слів?

– Цей аспект почерку вивчають як у системі загальних ознак криміналістики, так і в графології. Щедрі та нематеріалістичні особи пишуть 1-2 слова в стрічку, не економно використовуючи при цьому папір. Тоді як жадібні чи скупі – дуже щільно. Однак почерк завжди варто розглядати в системі та в контексті. Приміром, дефіцит паперу може спричинити вузькість почерку або щільність написаних слів. Почеркознавча експертиза в криміналістиці чи графологічна, яку зараз просувають на Заході психологи, передбачає комплексне дослідження письма. Адже якщо одна ознака почерку вказує на наявність у людини психічного захворювання, то в комплексі з іншими вона говорить про креативність натурі. При цьому великі інтервали між словами свідчать про те, що приймаючи рішення, власники такого типу письма попередньо їх обдумують. Відповідно малі інтервали вказують на рішучих, іноді спонтанних та квапливих людей.

– На що вказує літаючий у повітрі почерк або письмо над стрічкою?

– Насамперед, це може вказувати на мрійливу людину. Потім – на людей, що знаходяться в постійному пошуку: їх не цікавить стабільність та матеріальні цінності, на відміну від руху й духовного вдосконалення.

– Інколи люди спрощують літери при написанні. При-

міром, літеру «з» пишуть на кшталт гачечка...

– Таке справді часто спостерігається і свідчить про власників спрощених букв, як про дівчих людей, що не будуть займатися «самокопанням» чи створювати проблеми там, де їх немає. Такі особи будуть намагатися виконувати роботу значно простіше, аніж її роблять усі інші.

– А як щодо друкованих елементів літер?

– Якщо таких елементів дуже багато – то це люди технічних професій, або схильні бути диктаторами. Якщо ж друкованими є лише окремі елементи почерку – це люди, які або хочуть багато встигнути, або прагнуть, аби їх правильно зрозуміли.

– Дотримання вертикальних полів також стосується характеристики почерку?

– Так, це одна із його загальних характеристик. Наприклад, люди, які пишуть рівно, дотримуючись прямих полів як справа, так і зліва, є врівноваженими. Такі особи люблять порядок, не схильні до диваків чи вчинків, вміють зважувати всі «за» та «проти», в результаті приймають правильні рішення.

– Як пізнати людину за її підписом, адже його вважають візитівкою особистості?

– Наш підпис частіше вказує на те, якими ми хочемо бути, аніж якими ми є насправді. Власники коротких, простих та добре читабельних підписів – люди щирі, відкриті, дипломатичні. Відповідно, нечитабельні підписи чи перекреслені свідчать про людей нещирих, зрадливих, боягузливих. Занадто великий підпис свідчить про гіпертрофовану самооцінку, а надто малий – вказує страх його власника. Підписи взагалі дуже цікаві в плані дослідження, але при їх вивченні є низка особливостей, які слід враховувати. Якщо я почну їх називати, то багато наших читачів невірною розшифрують свої підписи, і в результаті дійдуть висновку, що графологія – це повна маячня...)

– Які особливості почерку характерні людям із психічними відхиленнями?

– Людям, хворим чи схильним до шизофренії, притаманний дуже красивий почерк з завитушками та петлями, якщо вони читачів невірною розшифрують свої підписи, і в результаті дійдуть висновку, що графологія – це повна маячня...)

мати відхилення в сексуальному плані. Чорнильні плями та сильне тиснення на папір спостерігається у гвалтівників. Однак не варто ототожнювати усіх, хто під час письма сильно тисне на папір, з психічно хворими чи збоченцями. Досить часто такі люди займаються важкою фізичною працею або ж є спортсменами – борцями, штангістами. Варто остерігатися і людей із куцастим почерком. Такі люди часто імпульсивні, різкі, при слабкій психіці можуть мати нервові зриви.

– То чи можна сказати, що нам з дитинства прививають початки шизофренії, подаючи в книжках з казками гарні зразки почерків із завитушками та різноманітними прикрашуваннями?

– Звичайно, ні. Люди завжди прагнули красивого. У період, коли книги були рукописними, писарі вкладали весь свій талант в естетичне оформлення сторінки. Пізніше цим зайнялися гравери, що вирізали шрифти. Якщо людині до вподоби таке письмо, якщо воно імпонує її характеру, то чому ні? Інша річ, коли людині подобається певний вид почерку, а вона не може його наслідувати через нездатність переступити через себе як особистість. З іншого боку, графологи стверджують: якщо людина почне щось змінювати у своєму почерку, щось обов'язково зміниться й у її характері. Адже під час процесу письма у людини формується письмово-руховий стереотип, відповідно до якого ми вчимо писати не рукою, а мозок. Саме мозок містить інформацію про літеру, яку передає м'язам, і, відповідно, формує відображення конкретного ідеального образу на папері. Відомі випадки, коли люди після втрати руки, якою писали, або важких хвороб, шляхом тренування досягали такого рівня письма іншою рукою чи ногою, який мали за наявності працездатної звичної, частіше правої руки. Кажуть, що у графології немає майбутнього. Аж ніяк, вважаю, що письмо ніколи не втратить свою актуальність. Воно завжди залишатиметься важливим засобом спілкування людей та об'єктом дослідження почеркознавців та графологів.

– На гарній ноті, Сергію Йосиповичу, дякую Вам за інформативну бесіду.

– Будь ласка! До зустрічі!

Запитувала Анна КОЗАЧЕНКО

– Як пізнати людину за її підписом, адже його вважають візитівкою особистості?
– Наш підпис частіше вказує на те, якими ми хочемо бути, аніж якими ми є насправді.

Під прицлом

«Працювати для покращення життя студентства та формування іміджу академії» – кредо голови Братства спудеїв Віктора Артеменка

ВСЕ ПРО НОВУ НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ ДЛЯ ПЕРШОКУРСНИКІВ, НОВІ МІЖНАРОДНІ ОБМІННІ ПРОГРАМИ ТА ПРОЕКТИ, ОНОВЛЕНИЙ СКЛАД СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ, СТУДЕНТСЬКЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ І ЩЕ БАГАТО ЦІКАВОЇ ІНФОРМАЦІЇ З УСТ ОЧІЛЬНИКА БРАТСТВА СПУДЕЇВ

Закінчення, початок на стор. 4

Міністри освіти європейських країн продовжили тривалість програми до 2020 року, тому відповідний документ отримав назву «20.20.20», адже його основне положення – до 2020 року підвищити мобільність студентів по європейських країнах до 20%. Тобто вказаний відсоток випускників і студентів ВНЗ матиме змогу навчатися, проходити практику та стажуватися закордоном. ЄС виділяє на це кошти, які ми можемо отримати за умови цільових витрат на обмінні навчальні програми. До кінця року БС планує підписати договори з університетами 10 країн: Іспанія, Люксембург, Бельгія, Голландія, Норвегія, Естонія, Угорщина, Австрія, Сербія і Швеція. З кожною країною розвиватимемо відносини у конкретному тематичному напрямку. Приміром, зі Швецією працюватимемо у сфері дослідження нашого спільного історичного минулого та налагодження нових дипломатичних зв'язків, з Норвегією нас пов'язуватиме заснування екологічних шкіл, буде діяти міжнародна україно-люксембурзька молодіжна школа журналістики та PR і т. д. Все залежатиме від реалій, які нас пов'язуватимуть з країною-партнером, щоби по завершенні програм результатами були задоволені обидві сторони. Міжнародна співпраця на університетському рівні створить позитивний імідж академії, БС, та й, зрештою, стане частиною новітньої історії України.

– **Що Братство планує запровадити для студентів на локальному рівні? Як щодо проекту студентського телебачення, який свого часу досить активно обговорювався серед спудеїв?**

– Наразі БС шукає людину, яка б очолила проект студентського телебачення. Студенти зі спеціальності «журналістика»

тут отримують практичні навички, адже зможуть одразу застосовувати теоретичні знання. Якщо перша фаза цього проекту пройде успішно, то надалі виділятимуться кошти на оновлення технічного обладнання і на організацію роботи студентського телебачення в Острозькій академії.

БС готує низку тематичних культурних вечорів. Академічні заходи під егідою БС розпочалися вже з вересневого «Вітання першокурсникам», загальноакадемічного «Старого монастиря» – роздінки історичного життя академії з конкурсами на кшталт «Форту Буаяр». Зараз намагаємося максимально залучити першокурсників до нашої академічної сім'ї і її динамічного життя. Зустрівшись з ними, можна зробити висновки про їх високу громадську активність, тобто на них справді можна сподіватися. Плануємо продовжити проекти екологічного спрямування. Проект з сортування сміття й досі успішно реалізовується в гуртожитках, а надалі ми ще й займемося переробкою макулатури, адже паперових відходів в академії та Острозі надзвичайно багато. Є також намір спільно з Фондом братів Кличків реалізувати проект "Жити - ЗДОРОВО!"

– **Поділяють про внесення додаткової дисципліни до навчальних програм першокурсників. Що саме вивчатимуть спудеї?**

– Вже обумовлено впровадження у навчальну програму студентів першого курсу дисципліни «Студентське самоврядування – плацдарм для розбудови громадянського суспільства». На заняттях студенти

ознайомляться з історією студентського самоврядування Європи, України і, звісно, Острозької академії. Що важливо, студенти вчитимуть свої права і обов'язки впродовж семінарів цього курсу, а контент практичних складатиметься з таких тематичних розділів як «time-management», «team-building».

– **А чи звітуватиме Братство перед студентами Острозької академії?**

– Звичайно. Щомісяця голови підрозділів звітуватимуть про свою роботу у друкованій формі. Кожен зможе прийти та перевірити їхню роботу. Ця ідея внутрішньої звітності належить Ігорю Савчуку. Для оприлюднення роботи Братства започатковано видання Аналітичного вісника Братства спудеїв. Його структура доволі проста і складається з вітального слова від голови Братства спудеїв або членів ради колегії, анонсу роботи на тиждень та результатів попереднього, додатково публікуватимуться кілька іміджевих статей про діяльність Братства.

– **Що ж, дякую за цікаве інтерв'ю. І наостанок кілька слів нашим читачам від голови Братства спудеїв Віктора Артеменка.**

– Якщо ви хочете робити те, що вам подобається і це ще й приноситиме користь іншим, Братство спудеїв – саме те місце, де ви можете себе реалізувати. Якщо є бажання проявити активність та потенціал, то ми завжди допоможемо, а для будь-якої проблеми знайдемо рішення. Двері у Братство спудеїв відчинені для кожного. Неодноразово матимемо нагоду поспілкуватися на зустрічах голови Братства спудеїв зі студентами. Тож, сподіваюсь на вашу подальшу підтримку і співпрацю. Студентам хочу побажати терпіння і наснаги. Будьте активними учасниками академічного життя, не залишайте місяця для байдужості у розпорядку своїх студентських буднів і свят. Хай щастить!

Розмовляла Ліна ТИМОЦУК

ПЕРШИЙ СПУДЕЙ В ОА

Пріємною несподіванкою до Дня знань для студентів та викладачів Національного університету «Острозька академія» стало відкриття пам'ятника першому спудею Східної Європи 1569 року.

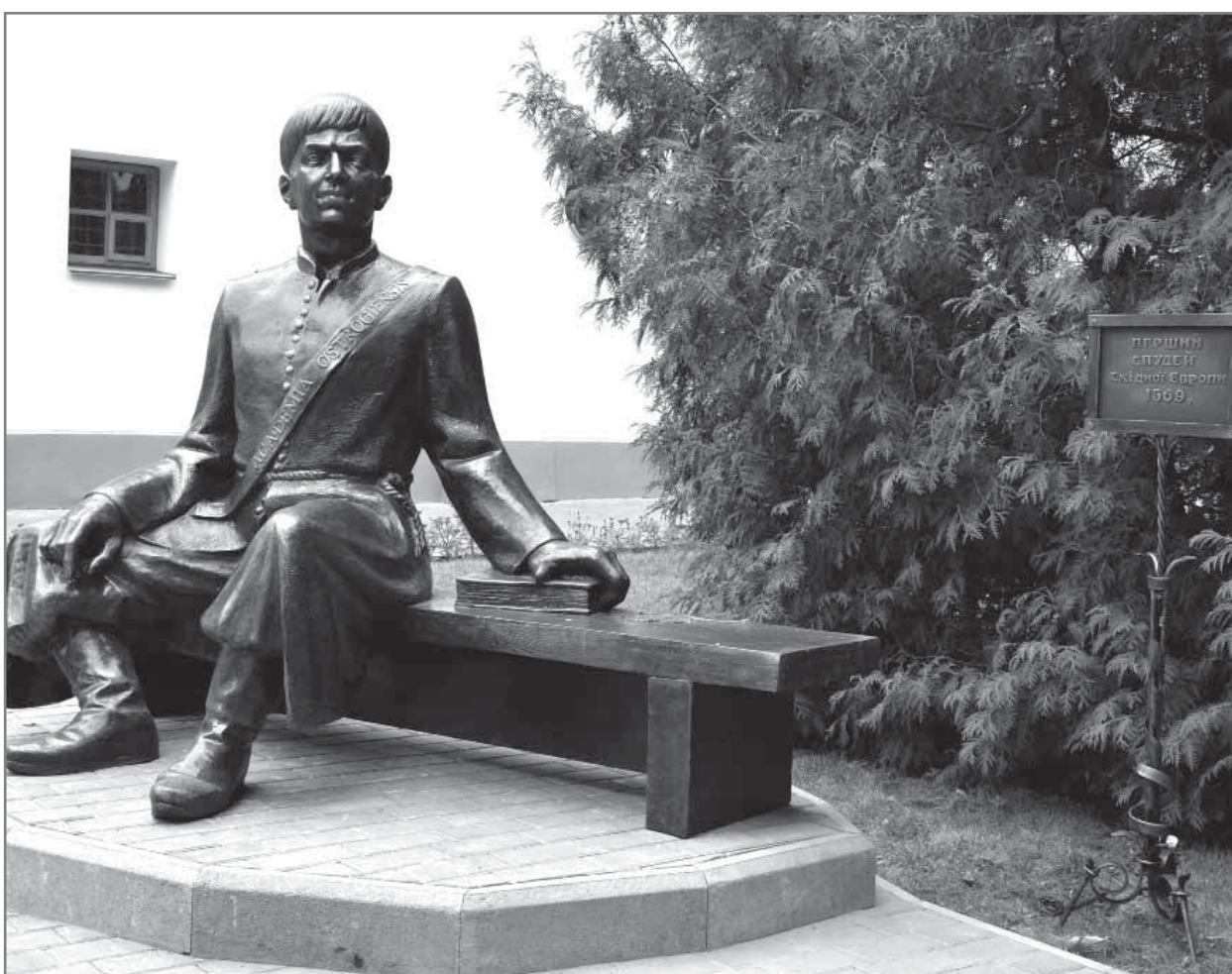
Скульптура гармонійно вписалася в архітектурний ансамбль академії та зайняла почесне місце перед входом до навчального закладу. Тепер щоранку перший спудей зустрічатиме спраглих до знань молодих людей та надихатиме їх на продуктивну інтелектуальну працю.

Ініціатива встановлення скульптури належить ректорові Острозької академії Ігорю Пасічнику. На його думку, спорудження цього пам'ятника на території університету є цілком виправданим, адже саме Острозька академія була першим вищим навчальним закладом на східнослов'янських землях, зі стін якої вийшла плеяда відомих українських історичних постатей, громадсько-політичних та культурних діячів.

Пам'ятник, виготовлений із полімерів, – справа рук скульптора Острозької академії Віктора Архіпова та його дружини Ольги. Митці у скульптурному шедеврї намагалися поєднати минуле і сучасне та передати юнацький максималізм, притаманний студентству академії: спудей сидить у відкритій позі, впевнено про щось думає, на вустах – віддалена оптимістична усмішка. Ліва рука міцно тримає книжку – символ знань, отриманих в Острозькій академії на засадах високих моральних та духовних цінностей. Скульптори чітко підкреслили тенденції вбрання тогочасних спудеїв – свита, широкі штани, чоботи.

Під час Інавгурації – урочистої посвяти першокурсників у студенти Острозької академії, пам'ятник першому спудею Східної Європи став об'єктом № 1 для фотографування. До речі, студенти університету уже започаткували традицію потирати потилицю спудея та ремінець його сумки з написом латиною «ACADEMIA OSTROGIENSIS», щоб зарядитися позитивною енергією, яка їм знадобиться під час складання сесії.

Олексій КОСТЮЧЕНКО

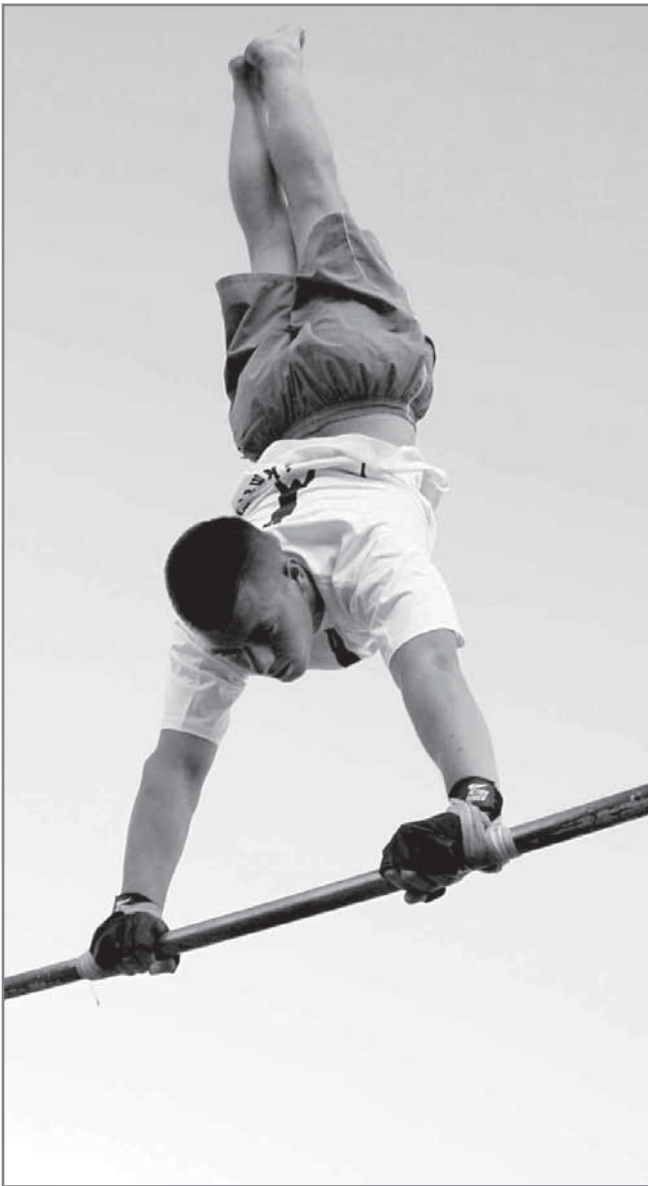

А В ЗДОРОВОМУ ТІЛІ – ЗДОРОВИЙ ДУХ!

Ви знаєте, що таке Gheto Workout? Напевно, 80-90% читачів зараз почали ламати мозок. Але скажу вам лише одне – нічого надприродного за цією назвою не приховується. Цією справою займаються турнікмени – люди, які себе ні в чому не обмежують. Вони можуть займатися і вдень, і вночі, на майданчиках і навіть на стовпах та парках нашого міста. Цей вид спорту має назву Street Workout, або Gheto Workout. Основоположником в Україні є житель міста Дніпропетровська, Денис Мінін. Сам напроям був заснований у США, за участі команди «Bartenzes», які на автобусних зупинках і деревах робили неймовірні силові вправи, що стало акцією проти шкідливих звичок та за будівництва нових спортивних майданчиків для молоді. Саме їм після неймовірних зусиль вдалося зробити те, що не вдавалося здійснити педагогам і батькам, – відірвати своїх дітей від комп'ютерних моніторів. Їхні відеоролики заповнили світ і змусили підростаюче покоління тренуватися та задуматися над своєю життєвою позицією. Спочатку в деякому розумінні це здавалося неможливим, але з часом все більше юнаків усвідомлювали, що з наполегливістю придуть сила та навички.

Зараз ці напрями входять до так званого «дворового спорту», цей вид не є офіційним, але за кількістю людей, які ним займаються, в майбутньому стане визнаним в усьому світі. Основними засновниками такого спорту в Росії є двоє людей з м. Воронежа – це Михайло Баратов і Богдан Корженевський, які знімають відеоуроки і викладають їх в Інтернеті, мотивуючи цим людей до заняття Gheto Workout. У цьому виді спорту існує чимало підвидів, а саме – вулична гімнастика, силові елементи та колумбійський стиль Gimbar. В Україні створено безліч організацій воркауту, основні – це Київська і Всеукраїнська організація «Street Workout», Харківська «Barstylers» та найголовніша Дніпропетровська «Bar Dnep». У Gheto Workout, як і в усіх видів спорту, є певні цілі: по-перше, це заняття спрямоване на розвиток витривалості, сили, волі, гнучкості та ін., по-друге, допомагає максимально задіяти предмети зовнішнього світу для розвитку свого тіла, і, по-третє, є альтернативою будь-яким шкідливим звичкам.

Якщо ви остаточно вирішили, що будете займатися саме цим спортом, то вітаю – ви зробили правильний вибір, адже що може бути прекраснішим, ніж проведення часу на свіжому повітрі, тренування та розвиток свого організму? Важливим елементом у занятті Gheto Workout є вибір компанії, тому що одному дуже складно буде тренуватися – знаю це із власного досвіду.

По-перше, давайте з'ясуємо, хто Ви – новачок, спортсмен з невеликим стажем або досвідчений професіонал? Визначтеся, до якої категорії Ви належите, і складайте програму, виходячи зі своїх фізичних можливостей.

При цьому неважливо, хто ви, скільки вам років і в якій фізичній формі перебуваєте.

Я завжди кажу, що ніколи не пізно починати займатися. Успіх гарантований, якщо ви працюєте з великим завзяттям і бажанням.

Для початку потрібно розібратися, що вас приваблює в заняттях Gheto Workout, – видовищні технічні елементи чи силові напрями (віджимання, більші м'язи). Другим кроком буде складання програми для ваших тренувань, що є не менш важливим пунктом. Від програми залежить продуктивність занять, ваша фізична форма, успішність вивчення елементів.

Доречне питання я отримав від знайомого, який тільки почав займатися цим видом спорту, воно полягало в такому: «Як часто потрібно тренуватися»? Однозначної відповіді немає, оскільки багато новачків та й не тільки новачки, а досить досвідчені спортсмени часто ставлять це питання. Скільки днів на тиждень і по скільки відпочивати? Взагалі, правильно давати час м'язам відпочити і відновитися. У багатьох буває таке відчуття, що він може тренуватися щодня. Моя вам порада – не робіть цього. По-справжньому виснажливі тренування у мене проходять тричі на тиждень, в інші дні я теж тренуюся, але це прості підтягування та віджимання від підлоги. По 30-40 хвилин висіння на турніку і віджимання дають позитивний ефект незалежно від того, яке навантаження ви даєте на м'язи. Якщо ви відчуваєте біль при напруженні м'язів, то у цьому випадку варто перепочити, бо ваші м'язи 3 дні відновлюватимуться. Тому підсумок вищесказаного: 3 виснажливих тренування в тиждень, в інші дні – віджимання і підтягування.

В Острозі існує команда «OSTROG Street Workout», в якій ми навчаємо різним фізичним вправам, закликаємо до здорового способу життя без куріння, алкоголю та наркотиків. Не можу не сказати, хто започаткував Workout у нашому місті: це простий хлопець, який навчався в Острозькій ЗОШ №1. Декілька років тому він побачив те відео російської команди «Bartenzes» і почав брати приклад зі спортсменів. Через деякий час юнак почав розповідати про свої успіхи й закликає інших до цього виду спорту. Так наша кількість зростала і зростала.

Для того, щоб займатися, зовсім не потрібні кошти на фітнес-зали, екіпіровку, гантелі та тренажери. Вистачить лише бажання та сили волі. Street Workout не є видом спорту кращих чи гірших, це, так би мовити, програма для самовдосконалення.

Отже, ми закликаємо вас до здорового способу життя і запрошуємо на стадіон поблизу Острозької академії!

Андрій ПРОКОПЧУК

Наскільки важливим для нашого комп'ютеризованого покоління є володіння мовами? Не тільки рідною, а й тією, якою володіє і спілкується більша частина населення Землі і якою написано більшість комп'ютерних програм. Острозька академія – один із небагатьох університетів України, який робить на цьому особливий наголос. Англійська мова вважається тут другою офіційною, після української. Про те, як важливо вивчати англійську та яке практичне застосування вона може мати – читайте нижче)

10 вересня об 11-й вечора я вперше побачила тих, з ким доведеться жити однією командою цілих 6 місяців (цього року я стала учасницею канадсько-української обмінної програми «Острог - Порт Альберни – 2011/2012»). На перший погляд, боятися абсолютно немає чого. Насправді, це досить важко – долати мовні бар'єри. На перші декілька днів вистачало банального словникового

ЯК ДОЛАТИ МОВНІ БАР'ЄРИ

запасу, який надає одинадцятикласна (не спеціалізована) школа. Питання, які ми найчастіше ставили, були чимось на зразок: «Чи подобається вам Україна/українські дороги/їжа?». Але згодом усе почало змінюватися... У побуті іноді досить важко пояснити, що куди покласти, як називається постіль, і як саме ми робимо пироги з корицею і яблуками (з варениками було простіше:-). Чому краще той шоколад, а не інший? Чим відрізняються продукти в супермаркеті від продуктів на ринку? Ще одна важлива річ – переклад. Більшість родин, які приймають учасників програми, не володіють англійською мовою, тому український учасник повинен уособлювати в собі і тактовного співрозмовника, і перекладача, і просто хорошого носія власної мови. Учасники з Канади й самі повинні добирати слова, якими вони виражають свої думки і слідкувати за швидкістю мовлення. Отже, на поступки йдуть усі. Осбиство у мене з'явилася гостра необхідність всюди носити з собою словник або ж ноутбук на якому, не з помаху чарівної палички, а завдяки доступу до Інтернет, є «Lingvo». Але, погодьтеся, завжди носити із собою книжку, вагою під два кілограми, якимось не дуже хочеться, але здатися цілковитим неуком – теж.

За ті декілька днів, тижнів, що ми провели разом, у кожного з учасників з'явилися свої маленькі секретки, варіанти і способи, які допомагають нам спілкуватися. Коли не вистачає слів, у хід ідуть всі можливі і неможливі речі. Не всі звичайно захотіли відразу відкривати всі свої карти, та все ж про те, як пояснити щось, коли слів не вистачає, дехто мені все-таки розповів?

Оксана Кухарук, учасниця канадсько-української обмінної програми «Острог - Порт Альберни – 2011/2012»:

– Для мене це не є проблемою. За чотири роки навчання в академії я маю досить хороший словниковий запас і вдаватися до хитрощів доводиться дуже рідко. Та, коли таке трапляється, найліпше, це просто дати якісну характеристику тому слову чи виразу, який хочеш донести.

У своїй практиці спілкування з канадськими учасниками, а спілкуюся я з ними дуже багато – 24 години разом з своїм кантер патом і близько 7-8 годин щодня з групою, – зустрічала багато різних речей. Останнього разу, щоб пояснити, з чого готується дуже популярний в Канаді перчений салат з часником, мені навіть малювали кошик овочів.

Ще один важливий секретик, про який неможливо забути – «мова тіла», або ж «мова жестів»

Юрій Костюк, учасник канадсько-української обмінної програми «Острог - Порт Альберни – 2011/2012»:

– Певні непорозуміння виникають завжди. Інколи проблема полягає не у неправильно сформованому реченні, а у неправильному трактуванні. Багато англійських слів та виразів мають не одне, а декілька значень. Саме тоді на допомогу приходять мова жестів. Не можеш пояснити – покажи!

Муха Наталія, учасниця канадсько-української обмінної програми «Острог - Порт Альберни – 2011/2012»:

– Я і мій кантер пат – міксована пара, тому життя разом інколи вимагає від нас певних жертв і поступок. Погодьтеся, є різниця що жити дівчинці з дівчинкою, а що проводити майже весь свій час з особою чоловічої статі. Спочатку було досить важко. Кожен учасник із Канади має вивчити (хоча б базово) українську мову. Тому, коли слів не вистачало, їх замінювали візуальні образи. Дорогою додому я просто показувала той чи інший предмет і казала його назву українською. Він же ж в свою чергу – англійською. З нас вийшла непогана команда.

Отже, третій дієвий спосіб, який я зараз можу назвати, – це візуалізація образу. Не думаю, що українські коти та собачки відрізняються від канадських, а помідори у них – сині, а не червоні.

Немає різниці, у якій країні ти народився, і яка мова тобі рідна, головне – це бажання спілкуватися і зрозуміти один одного, а способи для цього завжди знайдуться!

Катерина МЕЛЬНИК

NEWS!

Унікальний проект з вивчення скандинавських релігійних текстів

На гуманітарному факультеті розпочато реалізацію ще одного унікального наукового проекту. Віталій Щепанський, магістрант спеціальності «релігієзнавство» розпочав переклад «Саги про християнство» (Kristni saga), важливої пам'ятки давньоісландської літератури, укладеної в середині XIII століття.

Молодий дослідник, опанувавши давньоісландську та давньонорвезьку мови, уже другий рік поспіль працює над перекладами скандинавської літератури українською мовою.

Кандидат історичних наук Михайло Якубович, голова наукового товариства студентів та аспірантів «Академік», відзначив, що українськомовний переклад «Саги про християнство» повинен стати важливою подією у вітчизняній історико-релігієзнавчій науці: «Фактично це перший переклад твору слов'янською мовою. Досі українською мовою середньовічну давньоісландську літературу ніхто не перекладав. Сподіваюсь, ця праця стане в пригоді багатьом нашим ученим».

Віталій Щепанський планує видати текст «Саги про християнство» окремою монографією уже навесні наступного року. Надавати консультативну допомогу перекладачеві вже погодилися фахівці з Інституту Магнусона (Рейк'явік, Ісландія).

Загалом, вивчення документу сприятиме ширшому розумінню історії скандинавських народів, які, серед іншого, залишили помітний слід в киеворуській культурі.

«СПОРТИВНИЙ РАНОК» У НАЦІОНАЛЬНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ «ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ»

Загальноуніверситетською ранковою зарядкою Острозька академія відзначила День фізичної культури і спорту.

Студенти, викладачі, декани факультетів, проректори і навіть ректор Ігор Пасічник зібралися гуртом на університетському стадіоні, щоб покращити своє здоров'я та настрої.

Спортивний ранок в Національному університеті «Острозька академія» пройшов весело і з користю, адже усі присутні дружно виконали рухливу розминку під музику, пробіжку і гімнастичні вправи.

Таким чином Острозька академія вкотре підтвердила, що тут бути здоровим і спортивним – модно. Здоровий спосіб життя можна сміливо назвати візитною картою Національного університету «Острозька академія». За його дотримання та пропагування студенти і викладачі щорічно отримують гранти, премії та стипендії.

Також була відзначена проспертивна позиція університету загалом. За активну участь у Всеукраїнському місячнику «Спорт для всіх – спільна турбота» та з нагоди Дня фізичної культури і спорту колектив Острозької академії був нагороджений подякою міського голови та медаллю Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту України.

СТУДЕНТИ-ПСИХОЛОГИ ПОЛЕГШИЛИ ПРОЦЕС АДАПТАЦІЇ ПЕРШОКУРСНИКІВ

На початку навчального року для студентів першого курсу Національного університету «Острозька академія» традиційно провели адаптаційні психологічні тренінги, що мали на меті допомогти першокурсникам інтегруватися в новий колектив. Проводили заняття і спілкувалися з молодшими колегами студенти четвертого курсу спеціальності «Психологія». Координувала їх діяльність кандидат психологічних наук, доцент кафедри психолого-педагогічних дисциплін, керівник Майстерні практичного психолога Оксана Матласевич.

Як зазначають організатори тренінгів, спочатку першокурсники повили сковано, соромилися розповідати про себе, але з часом психологічні вправи, ігри і просто спілкування допомогли їм відкритися і знайти спільну мову з одногрупниками.

Підтвердили слова тренерів і першокурсники факультету політико-інформаційного менеджменту Юлія Кудачка та Мар'яна Толстих: «Я не очікувала нічого окрім простого знайомства з одногрупниками, але натомість психологічні тренінги згуртували наш студентський колектив і тепер я почуваю себе більш впевнено і розкуто, знаю не лише імена, а й інтереси та захоплення своїх одногрупників. Думаю, тепер я зможу краще реалізувати себе як особистість в цьому університеті».

НОВІ ОБРІЇ УКРАЇНСЬКО-КИТАЙСЬКОЇ СПІВПРАЦІ В ОСТРОЗЬКІЙ АКАДЕМІЇ

Національний університет «Острозька академія» минулого року розпочав українсько-китайську співпрацю, оголосивши набір студентів на сертифікатну програму із вивчення китайської мови, якою керував викладач Синьцзянського університету, професор Фіда Умар. Цього року співпраця між Національним університетом «Острозька академія» та Синьцзянським аграрним університетом перейшла на якісно новий рівень, оскільки ректори вишів Ігор Пасічник та Ло Чу Джанг підписали офіційний договір про співпрацю. Таким чином, Острозька академія стала першим вищим навчальним закладом Європи, який уклав договір із Синьцзянським аграрним університетом.

Документ визначає основні напрямки спільної діяльності університетів, серед яких розробка нових проектів, обмін студентами, магістрами та аспірантами, обмін професорсько-викладацьким складом та навчальними матеріалами, двостороння участь в конференціях, семінарах та інших наукових заходах, які проводяться в університетах-партнерах, а також участь в загальних магістерських програмах, інноваційних проектах, культурних та спортивних подіях.

Відтепер студентів провідного вишу України найближчих п'ять років матимуть змогу не лише вивчати китайську мову, а й відвідати країну-партнера, поспілкуватися з її громадянами та ознайомитися з культурою.

Підготовлено у Відділі зв'язків з громадськістю
Детальніше про всі новини на офіційному сайті
Національного університету «Острозька академія» www.ou.edu.ua

5 СПОСОБІВ ПОДОЛАТИ ПЕРЕДСЕСІЙНИЙ СИНДРОМ

Хоча навчальний рік ще тільки набирає обертів, специфіка навчання в Острозькій академії не дає часу студентам розслабитися – тут працювати потрібно впродовж усього триместру, адже далі на нас чекає сесія – період недоспаних ночей та великих хвилювань.

Для когось, здебільшого для старших курсів, це вже звична справа, а от для першокурсників це ще цілковита новинка.

Ні для кого не секрет, що саме перша зимова сесія надає першокурснику почесне звання Спудея Острозької академії. Отож-то, адже подати документи, вступити на певний факультет, одягнути мантию на інавгурацію та відсвяткувати День студента – далеко не весь перелік того, що треба зробити справжньому студенту. Хоч сесія для старших курсів уже стала «рідною справою», їм теж не завадить дотримуватися наступних правил:

Спосіб № 1: для кожного навіть найрозумнішого першокурсника слово «сесія» та «іспит» асоціюється із громом серед ясного неба («А все так добре починалось!»), дощем у сонячний день («Я не думав, що це так важко!»), сніговою лавиною («Боюсь, що мені не встигнути!») тощо. Мотайте на вус – щоб скласти сесію без «хвостів», розпочинайте свою навчальну роботу уже із першої лекції, якщо ж ні, то, як мінімум, не відкладайте її на останню ніч, бо сон, змішаний із втомою, панікою та горою непрочитаних книжок, приведе вас до знаного в народі «незараху». Не доводьте до того, щоб лавина псевдознань завалила вас по самі вуха.

Спосіб № 2: не слухайте тих, хто говорить вам, якщо лекція і викладач не позначає відвідування, то можеш не йти. Відвідування лекцій у нас в академії обов'язкове і воно гідно оцінюється. Враховуйте, що викладачі дають настільки ґрунтовні лекції, які зводять до мінімуму потребу просиджувати години у бібліотеці. Вони підказують, що і де саме знайти, тому ваша справа лише прийти і забрати ці знання із собою)

Спосіб № 3: ми навчаємося за болонською системою оцінювання, тому більшу кількість балів «колекціонуємо» впродовж триместру. Якщо ж рейтинг за практичні заняття та поточні завдання у вас не такий, як вам хотілося б, тоді... ситуація складна, але вона має вихід. Спробуйте домовитися з викладачем про перескладання тієї чи іншої теми, запитайте про «екстра-бали», які ви можете заробити, написавши реферат, твір або ж зробивши презентацію. У будь-якому випадку – вище ніс, бо у вас все вийде!

Спосіб № 4: ще однією проблемою, яка спостерігається майже у всіх студентів, це те, що вони проводять не тільки весь свій вільний час за навчанням, а й проводять за ним цілі недоспані ночі. Для чого такі жертви? Намагайтеся вчитися вдень. Як, спитаєте ви? Дуже просто, зробіть для себе табу на розмови з одногрупниками, на кшталт того «Що ти там, вчив вже щось?..»; розмови з друзями, адже ви самі знаєте,

що це на довго))) і ні в якому разі не заходьте на сторінку «Вконтакті» – я думаю, хто там зареєстрований, мене зрозуміє. Успіх буде гарантовано!

Спосіб № 5: щоб подолати страх перед іспитом, випийте заспокійливий засіб, але не започаткуйте звичку пити валер'янку перед кожним практичним заняттям. А, взагалі, найкращі ліки, це впевненість, що ви знаєте все, що від вас вимагається. І, головне, – увімкніть студентську кмітливість та креативність. Тоді ви точно не прогавите свій шанс бути визнаним студентом.

Пропоную вам послухати поради своїх колег-старшокурсників з приводу того, як складати іспити у нашій альма-матер, кому ж, як не їм, знати, як це робиться?

Анна Хмилевська, випускниця Інституту права ім. І. Малиновського:

- Подолання передсесійного синдрому допомагає внутрішнє налаштування. Ти маєш впевнено і ствердно сказати самому собі: «Я найкращий і в мене все вдасться». Ні в якому разі не зважати на відгуки інших з приводу твоєї поразки. Впевнено йти до своєї мети. Що стосується іспитів, готуватись потрібно заздалегідь, поступово опрацювати матеріал при підготовці до практичних занять. Але, коли сесія тебе застала «зненацька», тобто ти не мав достатньо часу, бажання та терпіння належним чином підготуватись, то справжні друзі завжди поруч. Кілька безсонних ночей, проведених за пояснюванням матеріалу і чудовий результат гарантовано.

Оля Гаврилук, факультет романо-германських мов, 5 курс:

- Усе потрібно робити своєчасно. Це головне правило, якого я намагаюся дотримуватись у навчанні. Підготовка до іспитів не буде дуже важкою, якщо готуватись поступово, а не в останній передекзаменаційний вечір. Передсесійний синдром можна подолати, якщо ефективно розподіляти і використовувати свій час на отримання знань. Саме впевненість у своїх знаннях не дозволить вам хвилюватися під час сесії.

Руслана Король, факультет політико-інформаційного менеджменту, 4 курс:

- Перш за все необхідно повірити в себе і в свої сили. Закрити сесію на відмінно можна лише в тому випадку, якщо вчитись протягом триместру на хороші бали. Стосовно мене, то я не чекаю хорошої випадковості і не лягаю спати з конспектом під подушкою, а вчу матеріал, необхідний для складання іспиту.

Антоніна Мініч, факультет міжнародних відносин, 5 курс:

- Найперше і головне, потрібно себе налаштувати морально. Звичайно, сесія ніколи не проходить легко, але потрібно вірити у свої сили, в те, що ти зможеш все зробити так, як ти запрограмував собі у мозку. Якщо ти налаштувався на те, що ти складеш усі іспити добре та відмінно, повір, так воно і буде. Ніколи не потрібно впадати у паніку передчасно. Мій девіз: «Що не робиться – усе на краще».

Мар'яна Росоловська, гуманітарний факультет, 4 курс:

- Я на мене, то передсесійний синдром здолати неможливо, оскільки він приходить перед іспитами і його можна перебороти тільки після того, як дізнаєшся результати. Завжди себе заспокоюю, що все буде гаразд. Перед іспитами переглядаю та повторюю увесь матеріал, намагаюся добре виспатися перед важливою місією. Насправді, якщо навіть вдумливо прочитати ту чи іншу тему, то обов'язково на екзамені щось, але згадається – перевірено на собі.

Отож, судячи із вищезазваних порад від студентів усіх факультетів можна скласти такий тезовий висновок. Щоб сесія залишилася по собі приємні спогади потрібно:

Готуватися набагато раніше, ніж призначено іспит;

Пам'ятай, що краще вчити поступово, ніж в останню ніч;

Увімкни студентську здібність, креатив та кмітливість. Це допоможе розібратися із будь-яким питанням.

Успіхів та вдалого навчання
бачас Катя ОГУЛБВА

Психологія

ЧИ ХВОРИЄМО МИ НОВИНАМИ?

Телевізійні новини щодня розповідають про теракти, епідемії та стихійні лиха, викликають у нас зростаюче відчуття тривоги, але в той же час притягують, як магніт. У чому причина цього двоїстого почуття і чи можна від нього звільнитися?

Чутливість або залежність?

Крім людей, схильних гостро реагувати на новини, існують і ті, для кого щоденні інформаційні програми стають свого роду наркотиком. Як курець не здатний загасити першу за день цигарку, людина, що потрапила в залежність від новин, ніколи не пропустить їх ранкового випуску. Жертві «інфозалежності» роздуми про останні події замінують значущі емоційні відносини, заглушають почуття самотності та внутрішньої порожнечі. У багатьох випадках постійне поглинання інформації і зануреність у чужі переживання замінують також закоханість, сексуальне задоволення і задоволення від роботи. Це не означає, що всі «інфозалежні» обов'язково нещасливі в особистому житті або неуспішні в кар'єрі, проте, судячи з усього, тут діє той самий механізм заміщення одного об'єкта бажання на більш доступний, як і в інших видах залежності.

Ми всі тією чи іншою мірою схильні до тривожності, пов'язаної з передозуванням інформацією. Телебачення, радіо, Інтернет та газети повідомляють нам новини, які стають живильним середовищем для наших тривог і страхів. Мабуть, сьогодні

можна говорити про своєрідну установку на погані звістки, несвідоме культивування почуття невідворотності великих і малих нещастя і своєї уразливості у цьому ворожому світі.

Перебільшена увага до новин і необґрунтовані страхи за події у світі і за своє життя – тією чи іншою мірою до такої «інформаційної іпохондрії» схильні всі ми, однак особливо важко вирватися з-під

впливу потоку інформації тим, хто взагалі схильний до тривожності і песимізму. «Найбільше страждають люди емоційно нестійкі, імпульсивні, мають звичай девіантно реагувати на почуте або побачене, схильні до швидких змін настрою і дратівливості», – вважають психологи. Вони постійно думають про забруднення планети, про її майже вичерпані ресурси, про тероризм, який може торкнутися їх у будь-якому місці і в будь-який момент, про економіку, про безробіття, про епідемії... Ці небезпеки цілком реальні, і ті, хто їх боїться, зовсім не марить. Інша справа, що для деяких людей новини стають нав'язливою ідеєю: вони не пропускають жодної інформаційної телепрограми, в якій можуть прозвучати відомості про теми, які їх хвилюють.

У цій ситуації нами керують три ідеї, не завжди чітко сформульовані, але, як правило, досить виразні: «Я повинен уважно стежити за подіями у світі»; «Я повинен бути в курсі всіх подій»; «Я повинен навчитися передбачати те, що відбудеться». Втім, відчуття, що головним джерелом тривоги служать катастрофи та біди, оманливе: пристрасть до новин може бути симптомом незадоволених особистісних проблем. Екстремальні події повертають нас до хворобливих епізодів нашої особистої історії, в тому числі і до тих, про які ми давно, як здавалося, забули. Будь-яке зображення і слово можуть подіяти як спусковий механізм і включити хворобливий переживання».

Мар'яна ВАКУЛА

НАСКІЛЬКИ ЗАТИШНИЙ НАШ ДІМ І ЯК НАМ У НЬОМУ ЖИВЕТЬСЯ? СТАТИСТИКА...

Недавній переїзд з одного гуртожитку в інший мимоволі наштовхнув мене на порівняння умов проживання, стосунків із вахтерами, сусідами та решти дрібниць, які на перший погляд видаються незначними у порівнянні із заняттями та модулями. Та це лише перший погляд.

Вже більше п'ятдесят років тому американський психолог Абрахам Маслоу створив піраміду, згідно з якою нам спочатку необхідно задовільнити власні базові біологічні потреби і вже потім – інтелектуальні. Тут можна провести паралель між побутовими умовами життя студента та його успішністю навчання у ВНЗ. До прикладу, якщо ви приходите додому після занять, годинами шукаєте щось у бедламі кімнати, не можете розігріти їжу, в душі холодна вода, сваритеся із сусідами і довго засинаєте через постійний шум, то погодьтеся – вам якось зовсім буде не до навчання.

Щоб визначити, наскільки студенти Острозької академії задоволені умовами проживання, та виявити проблеми, що найбільше їх турбують, було проведено анкетне інтернет-опитування. Під приціл потрапили 102 студенти з усіх шести факультетів, віком від 18 до 22 років. Власне, дослідження складалося з двох основних блоків: питання про побутові та психологічні умови.

Серед опитаних 66% проживає в гуртожитку, 29% – місцеві студенти, а 15% учасників содслідження орендують квартиру. Більшість із них дали досить позитивну оцінку загальним умовам проживання в Острозі.

На питання, які проблеми щодо житла найбільш гостро постають перед ними, 23% студентів відповіли, що побутові, 11% – непорозуміння із співмешканцями, 10% – непорозуміння із господарями, вахтерами, 10% – надто велика відстань до університету; 18% – надто висока оплата за

проживання, а от у 16% опитаних негараздів щодо житла не виникає.

Найбільше побутових проблем пов'язано із постачанням гарячої води (30%), температурним режимом приміщення (30%) та малою житловою площею (19%), а 25% респондентів не має чим турбуватися – у них все добре, і ми за них щиро раді (=). Щодо справності побутових приладів, то лідером стали, як не дивно, кухонні плити, які отримали найбільшу кількість відмінних оцінок – 37%, четвірки отримали холодильники – 36%, а от душі 31% студентів оцінили на трійку.

Інше питання, яке завжди постає, поставало і буде поставати, – оплата за проживання та її відповідність наданим послугам. Результати виявилися такими: 42% опитаних вважає, що оплата повністю їх задовольняє та відповідає якості умов проживання, а 15% опитаних абсолютно незадоволені своїм побутом.

Перш ніж аналізувати наступний проблемний блок, який стосується міжособових стосунків студентів, варто дати відповідь на питання, чи підтримують вони ідею контролю з боку інших осіб над охайністю своїх кімнат. Отож, 68% відповіли, що це потрібно, 10% хоче контролювати її самостійно, 5% не переймаються цим питанням взагалі, а решта ще не визначилась.

Побут – справа матеріальна, але ж не одним хлібом живемо, тому в анкеті значна частина питань стосувалася також психологічної атмосфери студентського помешкання, а саме – стосунків із співмешканцями. Як виявилось, більшість студентів прекрасно знаходять спільну мову із сусідами по кімнаті – 54% поставили цьому спілкуванню

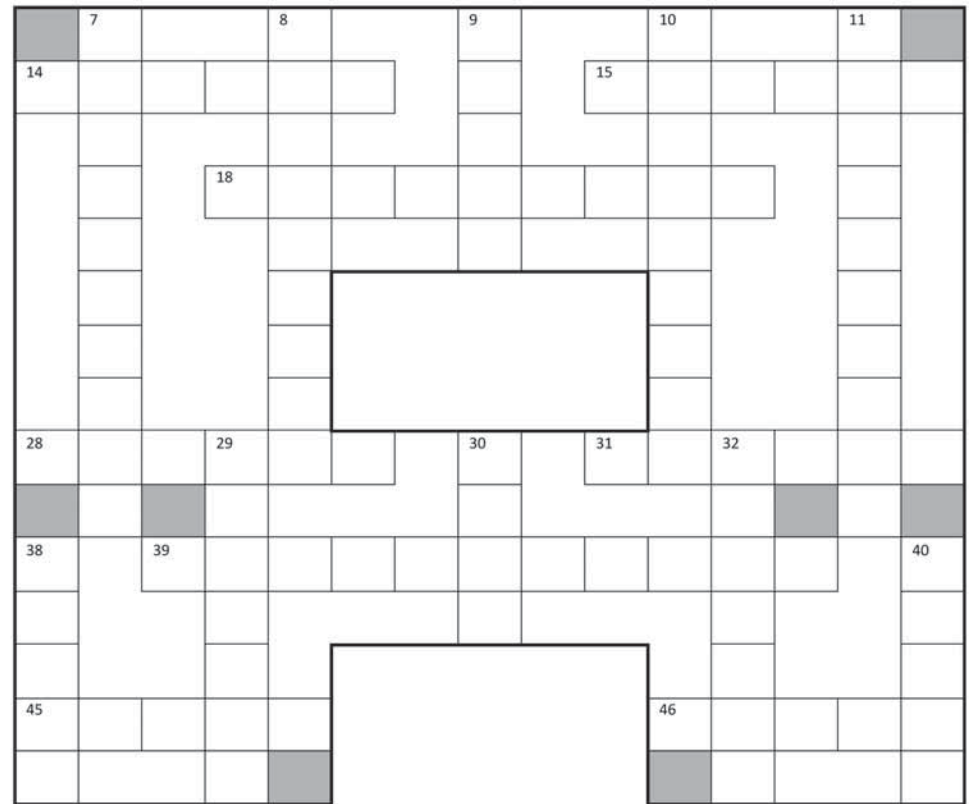
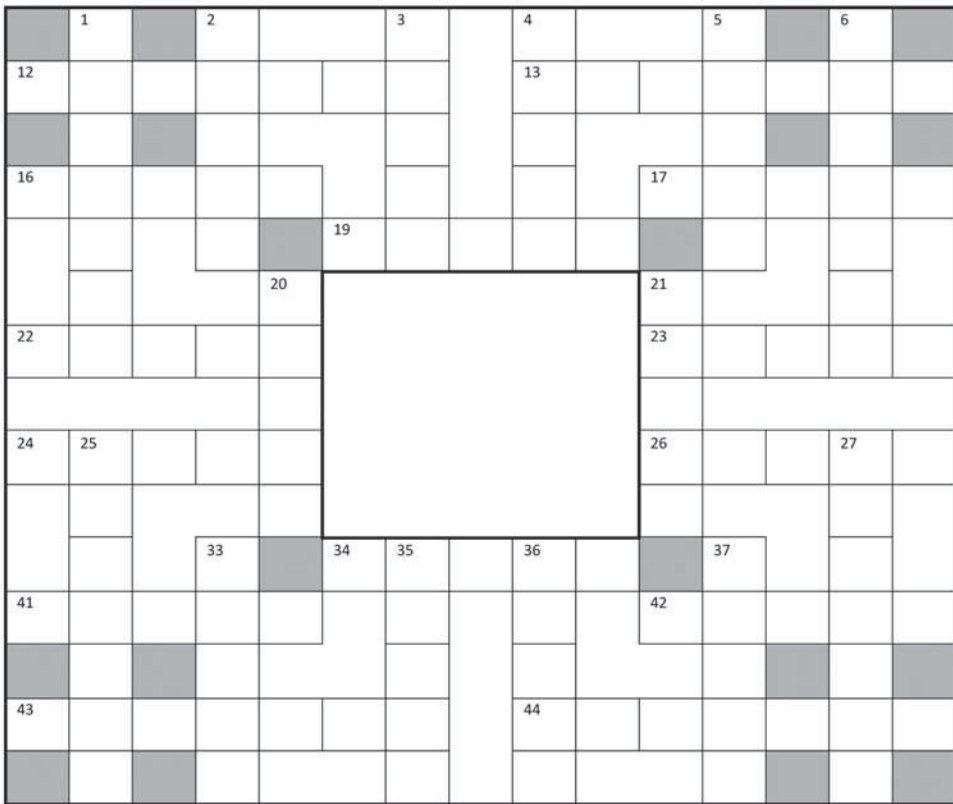

максимальну оцінку – 5 балів. 26% опитаних оцінили його на четвірку. Із рештою «гуртожитських» сусідів спілкування теж в нормі – 44% опитаних поставили п'ятірки, 32% – четвірки, 8% – трійки. А от із вахтерами та господарями знайти спільну мову найважче. 34% – оцінило відносини з ними на 5; 30% – на 4 і 15% – на 3.

Звісно, результати цього дослідження не можуть показати нам повну та чітку картину, яка на 100% відповідає дійсності, адже воно лише частково охопило студентів Острозької академії. Та все ж тепер ми можемо приблизно уявити, наскільки студенти задоволені своїм помешканням і які саме проблеми у їх житті найбільше потребують уваги.

Провела дослідження та підготувала статистику
Олена БОКЛІНКА

КРОСВОРД

"ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ: МИНУЛЕ І СУЧАСНЕ"
435-Й РІЧНИЦІ АЛЬМА-МАТЕР ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 12. Кандидат історичних наук, науковий співробітник Інституту української діаспори. 13. Викладач кафедри політології. 14. Заступник декана з навчально-виховної роботи ПІМу. 15. Кандидат філософських наук, старший викладач кафедри культурології та філософії. 16. Бібліотекар відділу комплектування та обробки літератури. 17. Викладач фізичного виховання. 18. Відомий церковний, освітній і політичний діяч першої пол. XVII століття, вихованець ОА. 19. Ксероксне відділення в центральному корпусі ОА. 22. Викладач кафедри релігієзнавства. 23. Краківський астроном і медик (1539–1608), який, можливо, викладав в ОА. 24. Ректор ОА до 1618 року. 26. Водоплавна птиця, яка мешкає на території академічного парку. 28. Володарка титулу "Гальшка-2009". 31. Кандидат філологічних наук, викладач польської мови. 34. Редактор газети "Острозька академія" у 2007–2010 рр. 39. Завідувач кафедри міжнародної мовної комунікації. 41. Старший лаборант кафедри

релігієзнавства. 42. Доктор історичних наук, професор кафедри релігієзнавства. 43. Патріарх УПЦ КП, який освятив Студентсько-викладацький храм преп. Федора Острозького. 44. Палітурник РВВ ОА. 45. Завідувач кафедри психолого-педагогічних дисциплін. 46. Село в Острозькому районі, у якому В.-К. Острозький фундував костел.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Заступник Голови ВРУ, який подарував науковій бібліотеці ОА колекцію книг. 2. Кандидат філологічних наук, керівник науково-практичної лабораторії "LEXILAB". 3. Діонісій ... Палеолог – дипломат, культурний діяч, наближений до В.-К. Острозького. 4. Магазин навпроти "Студентського містечка". 5. Керівник студентського народного академічного хорового колективу, що діє при КМЦ. 6. Завідувач кафедри економічної теорії. 7. Підвищений курс освіти в ОА XVI ст., що складався з арифметики, геометрії, астрономії та музики. 8. Голова студентської ради гуманітарного факультету в 2008–2009 рр. 9. Ремісничий

фах, поширений в Острозі XVI–XVII ст. 10. Викладач іспанської мови. 11. Декан гуманітарного факультету. 20. Декан економічного факультету. 21. Ксероксне відділення на факультеті романо-германських мов. 25. Грецький учений, ректор ОА в 1594–1598 рр. 27. Старший лаборант кафедри української філології до 2010 р. 29. Старший лаборант кафедри української мови. 30. Ріка біля Луцька, яка згадується в заповіті Гальшки Острозької. 32. Комендант 9–10 гуртожитків. 33. Декан факультету політико-інформаційного менеджменту з 2011 р. 35. Бібліотекар читальної зали. 36. Дружина Іллі Острозького. 37. Заступник редактора газети "Острозька академія" у 2005–2006 рр. 38. Білоруський поет, який надрукував в Острозі "Хронологію" (1581). 40. Резиденція Василя-Костянтина Острозького.

Склає Віталій МАКСИМЧУК,
викладач кафедри української мови

МІНУЛА

ОСІННЄ ЗІЗНАННЯ

Так тихо...чути шелест листя.
Ступає впевнено хода.
І у твого вже передмістя
Заходить сонце...А, шкода!
Ще вчора тішилися, як діти,
Ще вчора грілися теплом.
Та вже гербарієм орбіти,
Пожовкотіли за вікном.
Самотністю покрились парки...
Дерева-віти під дощем.
І затушовані ремарки,
Мені нагадували щем.
А серце билосся промінням
Крізь те густоче полотно.
І розбивалось об каміння,
Але ж промінням всеодно.
Так тихо...вітер б'є у скроні,
І стелить листя по дворі.
Ти зігрівав мої долони,
А я зізналася Тобі.

МУЗА

Так музично й водночас граційно
Вона надягає тонкі рукавички.
Так серйозно й непостійно
Вона міняє щоденні звички.
Її тримає у серці пристрасть,
Вона, мов вогонь,
вода і барвистість.
До неї ранком злітаються музи.
Вона русалка - сестра медузи.
У кожнім жесті прихована ніжність,
Вона - лілея, їй звична пізність.
У кожнім слові мелодія моря.
Вона - щаслива, не знає горя.
У ритмі танцю п'яніють очі,
Вона, мов, зірка подібна ночі.
Сьогодні впаде її комета.
У серці вибух - кохання ракета.
Міліють сні, спадає волосся.
Все, що хотілось,
напевне збулося.
У зорянім небі світяться зорі.
Вона - русалка, муза у морі.

МІНУЛА

Стікає краплями до низу
Тонкого болю течія
Сьогодні ти одягнеш ризу
Хто за тобою: ти чи я?
В одноіменності сюжету
Я роздягну своє ім'я
Не намалюй цього портрету
Ми - все ж з тобою!
Ми - сім'я.
У кожного любові свічка
То пломенить, то догора.
Життя, то наша довга річка
У нім впаде й твоя зоря.
У цім мовчанні гріють руки.
Кохання в серці ще живе.
Я відпущу...лиш вітру звуки
Мені нагадують Тебе...

МІНУЛА

І кожного разу втрачаються
звуки,
В мелодіях джазу
і в ритмі розлуки.
І в кожному слові
римуєм образи.
Це все, що хотіли сказати
нам фрази?
І кожної ночі у подушку словзи.
На дворі так тепло,
а в серці морози.
Хотіла б сказати, та біль заважає.
Він потайки в серці
кохання втрачає...
І хочеться бігти, втікати від всього,
Але не врятує ніхто вже від цього.
Єдиний цілунок,
останнє прощання.
А в серці відлунок:
Залишся до рання.

Світлана МАРЧУК

Засновник:
ректорат Національного університету
"Острозька академія",
Братство студентів

Газету зареєстровано 1.09.1997

Вул. Семінарська, 2,
м. Острозь, Рівненська обл.,
тел.: 2-34-96

Свідоцтво про реєстрацію:
серія РВ № 197

Редактор газети: Аліса Гордійчук
Заступник редактора: Ліна Тимошук
Верстка газети: Катерина Олексійчук

Оригінал-макет підготовлено
в РВВ НаУОА

Видавець СПД Свинарчук Р. В.
Свідоцтво РВ № 27 від 29 липня 2004 року,
пр. Незалежності, 151, м. Острозь,
Рівненська обл., 35800, тел. 8 (067) 771-28-70

Наклад 500 примірників